

Date of Publication: 20th August 2019

Vol. IX Issue 6 September 2019

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்	
பெரிய காரியம் I & II	(each) ரூ.200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-
சிலைலை	
சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்	
The Book	ரூ.700/-
Garry Jacobs	
ஆன்மீக சிந்தனைகள் (பாகம் 2)	ரூ.130/-
N. அசோகன்	
சிந்தனாமிர்தம் (பாகம் 1)	ரூ.150/-
N. அசோகன்	
SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II	ரூ.150/-
N. Asokan	
வீடுதோறும் தியான மையம்	ரூ.100/-
வித்யா ரங்கன்	
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1&2) (each)	ரூ.100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	

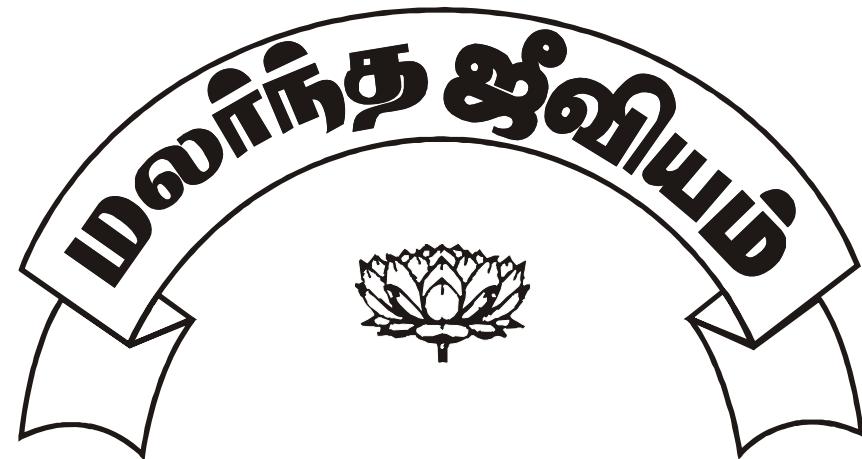
தபாலில் பெற புதக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்
மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.
தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்
மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. IX Issue 6 September 2019 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

செப்டம்பர் 2019

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. IX

Issue 6

September 2019

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பெரிய காரியம்	16
அஜெண்டா	20
The Life Divine – Outline	22
மனித சுபாவம்	27
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	29
Complete Act	31
வீடுதோறும் தியான மையம்	36
அன்பர் அனுபவம்	40
அதிர்ஷ்டத்தை அதிகரிக்க உதவி செய்யும் Life Response	
விதிமுறைகள்	42
நூறு கோடி	47
அன்னை இலக்கியம்	
முகம்	50

ஜீவியத்தின் ஒரை
எண்ணில்

பயம் உள்ள வரை
பக்தியில்லை.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கே பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

॥2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 341

Para 19

This, then, is the logic of Brahman.

It is the logic of the way of universal being.

It is the basic working of the reason.

It is the infinite intelligence of Maya.

As with Brahman, so with its consciousness, Maya.

It is not bound to a finite restriction of itself.

It is not bound to one state or law of its action.

It can be many things simultaneously.

It can have many coordinated movements.

To the finite reason they may seem contradictory.

It is one but innumerably manifold, infinitely plastic.

It is inexhaustibly adaptable.

Maya is the supreme consciousness and force of the Eternal.

It is by its very nature unbound and illimitable.

It can put forth many states of consciousness at a time.

சிறு ஆசைக்டு இடமில்லை.

॥2. பிரம்மம், புருஷர், ஈஸ்வரரா — மாயை, பிரகிருதி, சக்தி

இதுவே பிரம்மத்தின் தர்க்க வாதம்.

இது பிரபஞ்ச ஜீவனின் பாதைக்குரிய வாதம்.

இது காரண அறிவின் அடிப்படையான வேலை.

இது மாயையின் அனந்தமான அறிவுத்திறன்.

பிரம்மத்தைப் போன்றதே அதன் ஜீவியம் மாயையும் மாயை தன் சிறிய வரையறைக்குக் கட்டுப்படாது.

அது ஒரு நிலை அல்லது செயல் விதிக்கு உட்படாது.

அது ஒரே சமயத்தில் பலவாக இருக்கக்கூடியது.

அது பல ஒருங்கிணைக்கும் இயக்கங்கள் இருக்கக் கூடியது.

சிறிய காரண அறிவிற்கு அது முரண்பாடாகத் தெரியும்.

அது ஒன்று என்றாலும் எண்ணற்ற வகையானது, அனந்தமான நெகிழ்ச்சியடையது.

அது வற்றாத ஏற்புடையது.

மாயை தலைமையான ஜீவியம் மற்றும் சாஸ்வத்தின் சக்தி.

அது அதன் இயல்பில் வரம்பற்றது மற்றும் எல்லையற்றது.

பல ஜீவிய நிலைகளை ஒரே சமயத்தில் அது வெளிப்படுத்தக் கூடியது.

அனுபவம் தீர்க்கும்; உறுதி விளக்கும்.

It can put forth many dispositions of its Force.

It does not cease to be the same consciousness-force forever.

It is at once transcendental, universal and individual.

It is the supreme supracosmic Being aware of itself.

It is aware of itself as All-Being, as the Cosmic Self.

It is aware of itself as the Consciousness-force of cosmic Nature.

It also experiences itself as the consciousness in all existences.

The individual consciousness can see itself as limited and separate.

But it can also put off its limitations.

It can know itself as universal.

It can know itself again as transcendent of the universe.

In all these states there is the same triune consciousness.

It is in a triple status.

There is then no difficulty for the One to see itself triply.

It can see from above in the Transcendent Existence.

ஆசை ஸ்த்ரியமாகாது. அசை போடும் மனம் பேயாப் வலுக்கும்.

தன் சக்தியின் பல நிலைகளை அது முன்னிறுத்தக் கூடியது.

சாஸ்வதமான ஒரே ஜீவிய சக்தியாகவும் அது உள்ளது.

அது ஒரே நேரத்தில் கடந்ததாகவும், பிரபஞ்சமாகவும், தனிப்பட்டதாகவும் உள்ளது.

அது மேலான பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த சுய ஞானம் பெற்ற ஜீவன்.

அது தன்னை அனைத்து ஜீவனாகவும், பிரபஞ்ச ஜீவனாகவும் அறியும்.

அது தன்னைப் பிரபஞ்ச இயற்கையின் ஜீவிய சக்தி என அறியும்.

அனைத்து இருப்புகளின் ஜீவியமாகவும் தன்னை உணரும்.

தனிப்பட்ட ஜீவியம் தன்னை குறுகியதாகவும், வேறாகவும் பார்க்கும்.

ஆனால், அது அதன் குறுகிய வரையறைகளைத் தள்ளி வைக்க முடியும்.

அதற்குத் தன்னை பிரபஞ்சமாக அறிய முடியும்.

பிரபஞ்சத்தைக் கடந்ததாகவும் அதற்குத் தன்னை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இந்த நிலைகளில் அதன் ஜீவியம் அதே மூன்றொன்றான ஜீவியமாக உள்ளது.

அது மூன்று நிலைகளில் உள்ளது.

அந்த ஒன்றிற்குத் தன்னை மூன்றாகப் பார்ப்பதில் எவ்விதக் கடினமும் இல்லை.

அது கடந்த நிலையில் மேலிருந்து தன்னைக் காண முடியும்.

அசை போடும் மனிதன் ஜீவனற்றவன்.

Or it can see from between in the Cosmic Self.

Or it sees from below in the individual conscious being.

This is natural and logical.

There can be different real statuses of consciousness of the One Being.

That is not impossible for an Existence which is free.

It is infinite and cannot be tied to a single condition.

A free power of self-variation must be natural.

It is a consciousness that is infinite.

We admit the possibility of a manifold status of consciousness.

Thus, no limit can be put to the ways of its variation.

The One is aware of itself simultaneously in all statuses.

For the One and Infinite must be thus universally conscious.

There is only one difficulty to understand.

Our limited consciousness is a status of Ignorance.

What is its connection with the infinite self-knowledge and all-knowledge.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦

மீறி எழும் பக்தி வெட்கத்தை மீறி வரும்.

அல்லது பிரபஞ்ச ஜீவனாக இடைப்பட்ட நிலையிலிருந்து காண முடியும்.

அல்லது கீழிருந்து தனிப்பட்ட ஜீவனாகப் பார்க்க முடியும்.

இது இயல்பானது மற்றும் வாதப்படி சரியானது.

ஒரு ஜீவனுக்கு அதன் ஜீவியத்தின் வேறுபட்ட உண்மையான நிலைகள் இருக்கக்கூடும்.

பிரம்மம் சுதந்திரமானது என்பதால் இது சாத்தியமற்றதல்ல.

அது அனந்தமானது, ஒரு நிலைக்கு உட்படாதது.

ஒரு சுதந்திரமான சக்தியின் மாறுபட்ட நிலைகள் இருப்பது இயல்பு.

இங்கு ஜீவியம் அனந்தமாக உள்ளது.

ஜீவியத்தின் பலதரப்பட்ட நிலைகளை நாம் சாத்தியம் என ஏற்கிறோம்.

ஆகவே, அதன் மாறுபாடுகளுக்கு ஒரு வரையறை ஏற்படுத்த முடியாது.

எல்லா நிலைகளிலும் ஒரே நேரத்தில் அந்த ஒன்று தன்னைத்தான் அறிந்து உள்ளது.

எனெனில் ஒன்று மற்றும் அனந்தம் பிரபஞ்ச அளவில் விழிப்பாக உள்ளது.

அங்குப் புரிந்து கொள்ள ஒரு சிரமம் உள்ளது.

நம் குறுகிய ஜீவியம் நம் அறியாமையின் இருப்பிடம்.

அனந்தமான சுய-ஞானம் மற்றும் அனைத்து ஞானம் இவற்றிற்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦

சிறு துளியைப் பெரு வெள்ளமாக்குபவர்கள்.

இம்மாதச் செய்தி

பெம்பெர்லிக்கு உரியவள்
பெண் என்பதை
சூட்சுமமாக அறிந்து
தடுப்பவள் தாய்.

புதுமை உள்ளே எழுவதால், புத்துணர்ச்சி பொங்கி எழுகிறது.

சாவித்ரி

Page 225: And, lodged in the breast or whispering from outside.

நெஞ்சிலுறைந்து, வெளியிலிருந்து முனு/முனுத்து

- ❖ பொய்யின் உற்சாகம் இருண்டது, வீழ்ந்தது
- ❖ தெய்வ சட்டம் மாறி புதிய சட்டம் வந்தது
- ❖ ஆத்ம சிகரம் அமைதியான மெளனத்திலாழ்ந்து
- ❖ திரையிட்டு மூடிய பாதுகாப்பினின்று கடவுள் விலகினார்
- ❖ மணப்பெண்ணின் அறை காலியாக உயிரற்றிருந்தது
- ❖ பொன்னான மேகம் இனிக் காணவில்லை.
- ❖ வெண்மையான ஆன்மீகக் கதிர் சுடர் விடவில்லை.
- ❖ இரகஸ்யக் குரல் தன்னையிழந்தழிந்தது
- ❖ தேவதைகள் உஷாரான காவல் கோபுரத்தில்
- ❖ கணக்கினின்று ஒரு பெயர் கணிசமாக விலக்கப்பட்டது
- ❖ சொர்க்க இசை அழுந்தி, அடங்கி, ஊழையாயிற்று
- ❖ ஆத்மா எனும் இதிகாசம் அழிவில் முடிந்தது
- ❖ அகம் அழிந்தடையும் மரணம் அவலம்
- ❖ தெய்வாம்சம் பறி போயிற்று, அப்பொழுது
- ❖ மனமும் உடலும் வாழ்ந்து அழிந்தன
- ❖ ஆத்மா பயங்கர ஆட்களை அனுமதிக்கிறது
- ❖ சூட்சுமமான ஏராளமான சக்திகளுள்
- ❖ மூடி மறைக்கும் அஞ்ஞானம் கவசமான போர்வை
- ❖ இடைவெளியில் எழுந்தவை, நிழலான சக்திக்கு ஆள்

நோக்கமே மனிதன்.

- ❖ ஒளியை வெறுத்து, அமைதியைப் பொறுக்காமல்
- ❖ பளபளக்கும் நண்பன் வழிகாட்டி, அவன் எண்ணத்தைப் பின்பற்றி
- ❖ இறைவன் திருவள்ளத்தை நெஞ்சின் ஆழத்திலெதிர்த்து
- ❖ உயர்த்தும் சுமுகத்தை மூடிமறைக்கும் சூட்சமம்
- ❖ விவேகத்தின் அசாரி நம்மை கட்டிப்பிடிக்கும் கயிறு
- ❖ தெய்வ வாயில் சம்பிரதாயைப் பூட்டால் பூட்டி
- ❖ அனையாத அவனருளை மறுத்து விரட்டி
- ❖ இயற்கையின் வழியெல்லாம் காவலை ஏற்பாடு செய்து
- ❖ ஒளிமயமான ஊர்வலத்தைப் பாதியில் தடுத்து
- ❖ எங்குக் கடவுள் செயல்பட்டாலும் அங்குக் குறுக்கிட்டு
- ❖ உலகின் மந்த இதயத்தின்மீது வைத்த நுகத்தடி
- ❖ தெய்வ ஆனந்தத்திலிருந்து அதன் தாளம் மறைந்து
- ❖ பிரகாசமான மனத்தின் மூடிய எல்லைகள்
- ❖ சொர்க்க அனவின் அம்சங்களைத் தடுத்தது
- ❖ இருண்ட துஷ்டன் எப்பொழுதும் ஜெயிக்கிறான்.

ஐகீலை

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 08/09/2019 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயணடைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

உயர்ந்த எண்ணத்தை ஏற்று, அங்கு மனம் நிலைத்தால், உலுக்கும் பேயின் ஆட்டம் குறையும்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/72. ஒருவர் உலகின் சக்தி, செல்வம், சத்தியத்தை உற்பத்தி செய்யலாம்.

இது நம்ப முடியாததாகத் தோன்றுகிறது.

ஒருவர் கண்டுபிடித்ததை உலகம் முழுவதும் அனுபவிப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

ஒருவர் அடிப்படையில் அனைவருமாக இருப்பதால் இது நடக்கிறது.

பிரதமர், ஜனாதிபதி ஆகியோர் நாட்டைப் பிரதி பலிக்கின்றார்கள். ஒருவரால் நாடு முழுவதும் ஆளப்படுகிறது, பிரதிநிதி அவர்.

ஒரு கம்பெனி பென்சில், கார், பேப்பர் போன்ற உலகின் தேவையை உற்பத்தி செய்யும் நிலை இன்றுள்ளது.

மனிதன், பிரபஞ்சத்தையும், பிரம்மத்தையும் உட்கொண்டவன் என்பதால், அவனால் உலகை மாற்ற முடியும்.

வீட்டில் ஒருவர் அனைவருக்கும் சம்பாதிக்கிறார்.

ஒருவர் அனைவருக்கும் சமையல் செய்கிறார்.

எந்தத் தொழிலிலும் ஒருவர், பலர், அநேகர், அனைவர் வேலையையும் பெரும் அளவில் செய்ய முடிகிறது.

அனைவருக்கும் தேவைப்பட்ட பணத்தை கஜானா உற்பத்தி செய்கிறது.

நம்பர் ஒருவர் கண்டுபிடித்தது. உலகமே பயன்படுத்துகிறது.

மேரி தார்ன் பெற்ற செல்வம் ஒரு குடும்பக் கடனை அடைக்க முடிந்தது.

1956-இல் பகவான் ஒருவராக சத்திய ஜீவியத்தை அனுப்பினார்.

சர்ச்சில் ஒருவராக உலகப் போரை வென்றார்.

இறைவனின் செயலை ஸ்பார்சிக்கும் கைத்திய புருஷனின் உணர்வு, நன்றியாகும்.

ஒருவர் பெற்ற சித்தியை உலகம் ஏற்படு மத வழிபாடு.

இன்று அனைவரும் பயன் பெறும் கருத்தை ஒருவரால் உற்பத்தி செய்ய முடியும். சாக்ராஸ், நியூடன், விஸ்வாமித்திரர், வியாசர், முதல் ஸ்டேஷன் ஜாப் வரை ஒவ்வொருவரும் தனித்தே உலகின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ளனர்.

நடத்தை, பழக்கம், சுபாவம், பர்சனாலிட்டி, தனித்தன்மை Manners, behaviour, character, personality, individuality உலகின் பொக்கிணம்.

- Manners நடத்தை. உலகையொட்டி மனிதன் செயல்படுவது.
- Behaviour பழக்கம் தான் நம்புவதைப் பின்பற்றுவது.
- சுபாவம் character உலகம் பெற்றதை ஒருவருக்குக் கொடுப்பது.
- பர்சனாலிட்டி Personality சுபாவத்தின் சாரம். எல்லா இடங்கட்கும் பயன்படுவது.
- தனித்தன்மை Individuality ஒருவன் பெற்ற சொந்தத் திறமை உலகை ஆளவல்லது.
- நடத்தை ஒருவன் பலருக்குக் கட்டுப்படுவது.
- பழக்கம் - தன் சொந்த நம்பிக்கையின் பேரில் நடப்பது. இது அவனை மட்டும் கட்டுப்படுத்தும்.
- சுபாவம் - சமூகம் பொதுவாகப் பெற்ற திறமையை ஒருவனுக்குப் பிறப்பாலும், சூழலாலும் அவனுடைய பாணியில் அனுபவிக்கத் தருகிறது.
- பர்சனாலிட்டி - சுபாவம் பெற்றதை அவன் மட்டுமே அனுபவிப்பான். சுபாவத்தின் essence சாரத்தைப் பல இடங்களிலும் பலரும் பயன்படும்படி செயல்படுத்தலாம்.
- தனித்தன்மை - இது பர்சனாலிட்டியின் சுபாவம். உலகத்தின் முழுத் திறமையை ஒருவன் பெற்று உலகம் அனுபவிப்பது. மேலும் ஒருவன் பெற்ற திறமை உலகை மாற்றவல்லது. ஒருவர் கோபத்தைத் தன்னில் அழித்தால் உலகில் கோபம்

புதுமைப் பொங்கி, உணர்வைக் கடந்தால், நிறைவு ஏற்படும்.

அழியும். இது தனித்தன்மை. தனி மனிதன் தன்னை பிரபஞ்ச மனிதனாகவும், பிரம்ம மனிதனாகவும் அறிந்தால் இதைச் செய்யலாம். சாவித்ரி பக்கம் 531-இல் One Man's Perfection can still save the world ஒருவனுடைய சிறப்பு உலகைக் காப்பாற்றும் எனக் கூறுகிறது. இது உலகில் இன்னும் நடக்கவில்லை என்பதால் உதாரணம் கூற முடியாது. சூட்சும் உலக நிகழ்ச்சிகளை அன்பர் அறிவதால், அவர்கட்குக் கூற முடியும். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1908-இல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதைச் சூட்சுமமாக அறிந்தார். உலகம் தீமையால் ஆளப்படுகிறது. அதை எதேசாதிகாரம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்திய சுதந்திரம் உலகம் தீமையிலிருந்து விடுபடுவதாகும். இந்தியா சுதந்திரம் பெற உலகப் போரை வெல்ல வேண்டும். உலகப் போரை வெல்லும் திறன் சர்ச்சிலுக்கு மட்டும் உண்டு. அவர் பதவியிலில்லை. சர்ச்சில் இந்திய சுதந்திரத்திற்கு எதிரி. எல்லாக் காரியங்களையும் நாம் செய்யலாம். மிகப் பெரிய காரியம் செய்யும் நேரம் நம்மால் முடியாது எனத் தெரியும். எதிரியாலேயே அதைச் செய்ய முடியும். எதிரியே பெரிய நேரத்திற்கு நண்பன் என்ற சட்டப்படி சர்ச்சில் உலகப் போரை வென்றார். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. பகவான் பெற்ற தனித்தன்மை இக்காரியத்தைச் சாதித்தது தனித்தன்மை உலகில் செயல்பட்டதைக் காட்டுகிறது. இதை அன்பர்களே ஏற்க முடியும் என்பதால் பொதுவான உதாரணமாகக் கூற முடியாது. ஒரு மனிதன் உலகை மாற்றும் திறனைச் சுத்திய ஜீவியத்தினின்று பெறுகிறான்.

(தொடரும்)

ஐசீஐசீஐ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பொறுமை காலத்தைக் கடந்த நிலை.

புற நிகழ்ச்சி, உள்ளுறை இலட்சியம் நிறைவு தரும்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

உலகமும், வாழ்வும் காரியங்களால் நிறைந்தவை. சிறிய மனிதன் அதைச் சிறிய காரியமாகவும், பெரிய மனிதன் பெரிய காரியமாகவும் செய்கிறான். இயற்கை முன் அனந்தமான காலம் உண்டு. அதை இயற்கை ரசித்து அனுபவித்து மெதுவாக நகர்கிறது. நாம் அதைப் பொறுமையெனக் காண்கிறோம். இயற்கையும் சிருஷ்டியும் எதற்கும் அவசரப்படவில்லை. அவசரப்படுவது மனிதன். முனைந்து செயல்பட விழைவது மனிதன். முனைப்பு செயலை ஆணவமான செயலாக்கும். முன்னேற நினைக்காதவனுக்கு எந்தப் பிரச்சனையுமில்லை. மேல் நாட்டார் மனத்தால் செயல்படுவதால் நம்மைவிட முன்னேறிவிட்டனர். தொடர்ந்த முன்னேற்றத்திற்கு மனம் உதவாது. நாம் உணர்வால் (vital) செயல்பட்டாலும், நம் அடிப்படை ஆத்மா. யோகம் என்பதை எனியவனும் எனிமையாக அறியலாம். வாழ்வைத் துறந்து காட்டுக்குப் போய் தவம் செய்வது மரபு. வாழ்வை ஏற்றுச் செயலைச் சமர்ப்பணம் செய்து வாழ்வது பூரண யோகம். பூரண யோகத்தை எந்த அளவில் ஏற்றாலும் முன்னேற்றமுண்டு. வாழ்வு முன்னேறுவது முதற்கட்டம். மனம் வளர்ந்து முன்னேறி வாழ்வை விட்டகன்று ஆத்மவிழிப்படைவது அடுத்த கட்டம். ஒவ்வொரு கட்டமும் பல நூறு கட்டங்களாகப் பிரியும். ஒரு கட்டத்திலிருந்து அடுத்த கட்டம் போவது பெரிய காரியம். ஒரு விஷயத்தில் அடுத்த கட்டம் போனால் அந்தக் காரியம் அபரிமிதமாகப் பூர்த்தியாகும். மீண்டும் பழைய நிலையை எட்டுவோம். ஒரு காரியத்தில் அடுத்த கட்டம் போகும் பொழுது அடுத்த கட்டம் நிரந்தரமாவது பெரிய காரியம் நிரந்தரமாவது. திருமணமானவர் மணவாழ்வை விட்டு அகலாதது முதற்கட்டம். அவருக்கு அருகிலுள்ள பெரிய விஷயங்கள் தெரியாது. 7 வருஷம் ஒரு அன்பர் அடிக்கடி ஆசிரமம் வந்தும் பிறந்த நாளன்று அன்னை தரிசனம் பெற

நிறைவு செறிந்து வளமான உணர்வு தோன்றும்.

முடியும் எனத் தெரியவில்லை. நம் செயலுக்குரிய வாய்ப்பே தெரியும். பாச்தை விடுவது அடுத்த கட்டம். பாச்தை விடாதவர்க்குச் சூட்சமமில்லை. அவர்கட்டு வாய்ப்பு ஏராளமாக வரும். எதையும் அனுபவிக்கத் தோன்றாது. தோன்றுவது அழுர்வும். தோன்றினால் பலிக்காது. சுத்தம், பேச்சு, பணம் என ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் உரிய கட்டுப்பாடுண்டு. ஒரு கட்டுப்பாட்டை ஏற்காவிட்டால் அந்நிலைக்குரிய வாய்ப்பு மட்டுமே வரும். உலகில் வாய்ப்புகளை அனைவரும் அறிவர். வாய்ப்பே வந்தறியாதவருண்டு. சிறிய வாய்ப்புகள் பல வந்து பலிப்பதுண்டு. பெரிய வாய்ப்பு ஒன்றிரண்டு வந்து பலித்து நின்று விடும். அடுத்த கட்ட வாய்ப்பு அநேகம் வந்து பலிக்கும். அது போல் பணம் ஏராளமாக வரும். அது சொத்தாக மாறி நிலைப்பது, சொத்தாக மாறாமல் போவது என்ற நிலைகள் உண்டு. இது போல் வாழ்வின் அனைத்து வாய்ப்புகளையும் அனைவரும் அறிவோம். நமக்கெல்லாம் எதுவும் வரவில்லை என்பவர் பலர். நல்லெண்ணாம் பெரிய வாய்ப்புகளைத் தரும். கோபம், எரிச்சல் எழாத அமைதி, திறமை வந்த வாய்ப்புப் பலிக்க உதவும். எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் உள்ள சட்டம் உண்டு. நிதானத்தால் காரியம் கூடிவரும். நிதானமிழந்தால் தொடர்ந்த அழைப்பு நிதானம் தரும். எந்த நிலையிலும் அவரவர் செய்யக் கூடியதுண்டு. பெரியவர் செய்யும் உதவியுண்டு. அனுபவசாலி உதவலாம். திறமையுள்ளவர் உதவலாம். தன் பங்கைச் செய்தவர்க்கு உதவி வரும், பலிக்கும். கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வது ஒரு நிலை. கேட்காமலிருப்பது அடுத்த நிலை. எந்த நேரமும் நாம் செய்ய வேண்டியதைச் செய்பவர்க்குத் தொடர்ந்த முன்னேற்றமுண்டு. அடுத்தவர் எவராலும் நம் முன்னேற்றம் தடைப்படாது. போட்டி, பொறாமை அல்பம். பெரிய மனத்திற்குரியது யோகம். அதையும் கடக்க வேண்டியது. சிறிய — அல்ப — மனப்பான்மையை வலியுறுத்தினால் எல்லா முன்னேற்றமும் தடைப்படும். ஒரு பிரச்சனை நெடுநாளானது எனில் அதில் சுபாவமிருக்கும். குணமிருக்கும். அதை

வாழ்வில் காணும் பரமனும், உள்ளே தெரியும் வாழ்வும் பரமனே.

மாற்றினால் அது தீரும். யோக சூட்சமங்கள் ஏராளமானவை. அன்பர் அனைத்தையும் அறிவார். வலியின் மீது பகவான் கரம் பட்டு வலி போவது போல் ஏராளமானவை உண்டு. எல்லாம் பலிக்கும். பிடிவாதம், அடம், கிறுக்கு, முடியாது, பிடிக்கவில்லை என்பவர்க்கு எதுவும் பலிக்காது. தவறு உன் மேலிருக்கிறது என அன்னை எவரிடமும் கூறுவதில்லை. கட்டுப்பாட்டை ஏற்கவும் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. அவரவர்களாக ஏற்பதே கட்டுப்பாடு. அடுத்த கட்டத்தில் மனம் ஏற்ற மூடநம்பிக்கை. நம் மனம் மூட நம்பிக்கைகளாலானது. அதையறியாமல் செய்யும் முயற்சிகள் பலிக்கா. மகன், தகப்பனாரே எல்லாவற்றையும் செய்ய எதிர்பார்ப்பது மூட நம்பிக்கை. தகப்பனார் வயதான பிள்ளைகள் தன் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும் என நினைப்பது மூட நம்பிக்கை. மூட நம்பிக்கை உள்ளவரைப் பிரார்த்தனை அதற்கு மேல் பலிக்காது. உலகம் அறிந்த பெரிய தவறுகளைச் செய்யபவரிடம் பேச வேண்டாம். தெரிந்த நல்ல முறைகளைப் பின்பற்ற மறுப்பவருக்கும் ஆலோசனை கூற வேண்டாம். நாம் அதுபோலிருந்தால் அத்துடன் முன்னேற்றம் முடிந்து விடும். உலகம் எப்படிச் செயல்படுகிறது என்று ஒருவர் அறிவது பெரிய காரியம். Roger பெரும் பணம் ஈட்டி, M.P.-யாகி Sir பட்டம் பெற்ற பொழுது அவர் வாழ்வையறிந்த ஒருவர் ‘இவர் சொத்தை இவர் மகன் அனுபவிக்க மாட்டான், யாரைக் கொலை செய்தாரோ அவர் மகனே அனுபவிப்பான், அதற்காகத்தான் அவர் வருமானம் பெருகுகிறது’ என்று கூறினால் அது பெரிய காரியம். தனி மனிதனைக் கடந்து அவர் வாழ்வை அறிவார் எனக் கூறலாம். வாழ்வைக் கடந்த நிலையும் உண்டு. எட்மண்ட் டாண்டே 19 வயதில் கப்பல் கேப்டனாகி விட்டான். தகப்பனார் மீது அதிக பாசம் உள்ளவன். Mercedes-ஜீ மனக்க விரும்புகிறான். அவள் உத்தமி, பேரழகி. ஆனால் ஜெயிலுக்குப் போகிறான். திறமை சிறந்த பின் மனிதனுக்கு வேண்டியது திருமணமில்லை. அது எனிய மனிதனுக்கு. பெரிய ஆத்மாவுக்குத் திறமை பெறுவது முடிந்தால், தேவைப்படுவது

**தேவைக்கு அதிக சுத்தி உடல் நிறைவையும்,
மன நிறைவையும் தரும்.**

அறிவு. அறிவு பெறக் கட்டுப்பாடு வேண்டும். அவன் பெற்ற அறிவு உலகில் சிறப்பானது. அந்த அறிவைப் பெற அவனுக்குத் தேவையான கட்டுப்பாடு கடுமையான சிறைத் தண்டனையாக வந்தது. அந்த அறிவுக்குச் செல்வமுண்டு. அந்தச் செல்வத்திற்கு அந்தஸ்துண்டு. அவனுக்குரிய பெண் Mercedes இல்லை. ராஜகுமாரி. அவள் மேல் நாட்டில் பிறக்க முடியாது. அதனால் Haydee-ஜீ மணக்கிறான். இதை அவனையறிந்தவர் ஒருவர் முன்கூட்டி சொல்லியிருந்தால் அது பெரிய காரியம். அவருக்கு வாழ்வின் ஆழந்த சட்டங்கள் தெரியும் என அர்த்தம். கல்கத்தாவில் பகவான் மீது கேஸ் நடக்கும் பொழுது பகவான் வாக்கு மூலம் தாவில்லை. அவர் வக்கீல் சித்தரஞ்சன்தாஸ் பேசினார். ‘ஸ்ரீ அரவிந்தர் தீர்க்கதுரிசி. அவர் சொல் உலகம் முழுவதும் பரவும். அன்று உலகம் அவரையறியும். இன்று அறியாதது ஆச்சியமில்லை’ என்றார். அவர் பேச்சு பெரிய காரியம். புதுவையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருப்பதை அறிந்து பிரான்சிலிருந்து அன்னை அவரைத் தேடி வந்தது பெரிய காரியம். பிரார்த்தனை பலிப்பது அருள் என அன்பர் அறிவது பெரிய காரியம். சமூகத்தில் படிப்பு, வசதி, வாய்ப்பு அனைவருக்கும் உண்டு. அனைவரும் படிப்பால் பயன்தைவது இல்லை. படிக்க வசதியுள்ளவர் அனைவரும் படிப்பதில்லை. உள்ள வசதியை மனிதன் ஏற்றுப் பலன் பெறுவது பெரிய காரியம். சட்டம் மூலம் புதிய வசதிகள் ஏராளமாக வருகின்றன. பண வசதியை அனைவரும் பெறுவர். மற்ற வசதிகள் அளவு கடந்தவை. திறமைக்கு இந்த நாளில் பெரும் உதவியுண்டு. பாதிப் பேர்கள்தான் அதைப் பெறுகிறார்கள். உள்ள உதவியைப் பெறுவது பெரிய காரியம். இந்த நோக்கில் அன்னையை அறிந்தால் அன்பர்கள் பெறுவது சொற்பம். பெறாதது ஏராளம். பெற மறுப்பவர்களும் உண்டு. இருப்பதை எல்லாம் பெறுவது அறிவுடைமை. இறைவன் தன்னையே தர முன் வரும்பொழுது மனிதன் அதை ஏற்க வேண்டும்.

(தொடரும்...)

ஏஜெஜிஷன்

அன்னையில்லாத இடமில்லை.

அஜெண்டா

(புதுவையிலிருந்தும் அன்னையை அறியாதவருண்டு. தமிழ்நாட்டை அவர்கள் தேடி வந்தும், நெடுநாள் நாம் அவர்களை அறியவில்லை. அந்த அம்சம் - அருசிலிருந்து அறியாதது வெளிப்படும் உரையாடல் இது. - ஆசிரியர்)

(அன்னை 'உடலைக் குணப்படுத்துவது' என்றழைத்த மலர் பற்றி)

அன்னை: ஓ! இது உண்மையாக இருக்க நான் எவ்வளவு பிரியப்படுகிறேன்.

என் கையை இப்படி வைத்தால் (அன்னை சத்தியரேம் தோனில் கை வைக்கிறார்) அது குணமாகும்.

எனெனில் என் கையில் அப்படிப்பட்ட சக்தியுள்ளது. அப்படிப்பட்ட விழிப்பான சக்தி - விழிப்பானது தெரியுமா? அது ஜீவனுள்ள துடிப்புள்ளது. ஒளியும் சக்தியும். அது குணப்படுத்த வேண்டும்.

அது என்னைக் குணப்படுத்துகிறது. எனக்கு ஏதாவது சரியில்லாவிட்டால் வலியிருந்தால் என் கையை அதன்மீது வைக்கிறேன். உடனே ஓரிரு நிமிஷத்தில் வலி போய்விடும். அதனால் ஏன் என் கை அடுத்தவர்களைக் குணப்படுத்தக் கூடாது. ஒரு-வேளை அப்படியிருந்தால் எவருக்கும் உடல் நலம் குறையாது! (அன்னை சிரிக்கிறார்).

சத்தியரேம்: அது சரி, நாம் சத்திய ஜீவியத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அது உண்மை. உண்மையாக இருக்கும் உலகம். அது எனிது.

(சற்று நேரத்தில் சத் தியரேம் பழைய உரையாடல்களை அடுக்குகிறார்.)

பழைய பழக்கம் அழைப்புக்குத் தடை.

அன்னை: அவை பழையனவா?

சத்தியரேம்: 1964-லிருந்து

அன்னை: பல நூற்றாண்டுக்கு முன்!

சத்தியரேம்: அது பூரணமாக ஜீவனுள்ளது.

அன்னை: ஆ!

சத்தியரேம்: இவற்றையெல்லாம் திரட்டித் தொகுத்தால். சத்திய ஜீவிய யோகப் பாதை தெளிவுபடும். எட்ட இருந்து பார்த்தால் அது தெளிவாகிறது. அப்பொழுது புரிகிறது. இப்பொழுது எனக்குப் புரிபவை ஏராளம். மீண்டும் அவற்றைப் பார்த்துச் சுருக்கி அதன் சார்த்தைக் காண நான் விரும்புகிறேன்.

அன்னை: முடிவு வரும்வரை பொறுத்திருப்பது நல்லதன்றோ?

ஓ ஈ ஜீ ஓ.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சமர்ப்பணம் பெரியது. அதையே மனதில் ஏற்காமல் வாயால் மட்டும் சொல்லவதுண்டு. வாயால் நான் என் பிரச்சனையைச் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால், பல பிரச்சனைகள் தீர்வதைப் பார்க்கலாம். வாழ்க்கை பிரச்சனையாக ஒருவருக்கு அமைவதை வாயால் சொல்லும் சமர்ப்பணம் தீர்க்காது. குழும்பத்திலுள்ளவர் மட்டமான போக்கு, சொல், செயல் மனதில் கசப்பு நிறைந்த வெறுப்பை எழுப்பும். அதைச் சமர்ப்பணம் செய்தால், தீரும் என்று சிறிய முறையான வாயால் சொல்லும் சமர்ப்பணத்தை நாடினால் அது பலிப்பதில்லை. சிறிய முறை பெரிய காரியத்தை நிறைவேற்றாது. கசப்பிலுள்ள ஒளி எழுந்து வந்து தன்னைச் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். அது பலிக் க சமர்ப்பணத்தை ஒரும்பிக்கும்முன் மனத்தைத் தியானத்தில் ஆழ்த்தி கசப்பைத் தொடச் செய்தல் வேண்டும். ஆழ்ந்த தியானம் கசப்பைத் தொட்டால், பிறகு சமர்ப்பணம் பலிக்கும்.

உலகை நாடும் தெய்வம் அஞ்ஞானம்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

விஞ்ஞானி இயற்கை ஜூடம் எனகிறான். வேதாந்தமும் இயற்கை ஜூடம் எனக் கூறுகிறது. பகவான் இந்த அத்தியாயத்தில் (1 - சத் புருஷன்) ஒரு கேள்வி எழுப்புகிறார். பிரகிருதி (இயற்கை) தனிப்பட்டதா. தனிப்பட்டதானால் அது ஜூடம். பிரகிருதி ஜீவனுடைய சக்தியா? ஜீவனுடைய சக்தியானால் பிரகிருதி ஜூடமில்லை. அடுத்த அத்தியாயம் சித்-சக்தி №.10 - இல் பிரகிருதி ஜீவனுள்ளது என நிருபித்து, பிரகிருதி ஜீவனுள்ளதானால் சக்தியுடையது. சக்தியுள்ள பிரகிருதி விரயம் செய்ய முடியாது. பிரகிருதியில் (இயற்கையில், உலகில்) விரயமில்லை என எழுதுகிறார். உலகில் ரூபம் உண்டு. இது ஜூட உலகில் உள்ள ரூபம். ரூபம் மாறி சிறந்து (perfect) செவ்விய ரூபமாவது இலட்சியம் என அத்தியாயம் முடிகிறது.

என் ஆண்டவன் விஷத்தை, பாம்பை, கொடுமையை, விபத்தைப் படைத்தான் என்பது அடிக்கடி எழும் கேள்வி. நாம் என் ஆண்டவன் நெருப்பைப் படைத்தான், எலக்ட்டிரிசிட்டியைப் படைத்தான் எனக் கேட்பதில்லை. வீடு பற்றி எரியும் பொழுதும், ஒருவன் ஷாக் அடித்து இறந்தபொழுதும் அதை நாம் கேட்பதில்லை. ஏனெனில் அவற்றின் பயன் நமக்குத் தெரிகிறது. எச்சரிக்கையாக நாமிருப்பது அவசியம் எனவும் நாம் அறிகிறோம். பாம்பு என்ன செய்கிறது என நாம் அறிவதில்லை. எலக்ட்டிரிசிட்டி வரும்முன் வசதி குறைவு. இப்பொழுது அதிகம் என அறிகிறோம். அதே போல் விஷம் உற்பத்தியாகாமலிருந்தால், ஒரு பெரிய வசதிகள், ஆனந்தம் எழாது எனப் புரிவதில்லை.

மனிதன் தர்மநியாயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன். அவனுக்குப் பாவ புண்ணியமுண்டு. அது விலங்குக்கில்லை. தெய்வத்திற்குமில்லை. தெய்வம், மனிதன், விலங்கு வாழும் உலகில் மனிதனுக்கு மட்டும் பொருந்தும் சட்டத்தைக்

கொண்டு முழு உலகையும் புரிந்து கொள்ள முயன்றால், தவறாகப் புரியும். இந்தச் சட்டம் தவறு எனில் உலகின் எந்தச் சட்டம் செயல்படுகிறது என்பது கேள்வி. பகவான் அதற்குத் தரும் பதில் தத்துவமான பதில். விளக்கமாக எழுதும்பொழுதுதான் புரியும். இப்பொழுது இங்குத் தத்துவத்தைக் குறிக்கலாம்.

அசையாத ஆனந்தம் (Bliss) அசையும் ஆனந்தமாவது (Delight) அந்தச் சட்டம். சக்சிதானந்தம் பொருள்களில் ஆனந்தத்தை வெளிப்படுத்த முயல்கிறது. மனிதன் பொருளை நாடி ஆனந்தத்தைப் புறக்கணிப்பதால் துன்பம் ஏற்படுகிறது. பகுதியான மனத்தின் பார்வை சக்சிதானந்தத்தைப் பகுதியாகக் காணும். முழு மையான சத்தியஜீவியத்தின் பார்வை சக்சிதானந்தத்தை முழுமையாகக் காணும். துன்பம், மரணம், முதற்பார்வைக்குண்டு. இரண்டாம் பார்வைக்கில்லை. வேத ரிஷிகள் சரணாகத்தியால் துன்பத்தை விலக்கினர். துறவிகள் துன்பமும், இன்பமும் இணைப்பிரியாதவை என்ற சூட்சம ஞானமுடையவர்கள். இன்பத்தை நாடினால் தவறாகு துன்பம் வரும். இன்பத்தை நாடுமெவரை துன்பத்தைத் தடுக்க முடியாது என்பதால் துறவி இன்பத்தை விலக்கினார். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் துன்பத்தைத் துன்பமாக ஏற்காமல் உணர்ச்சியாக ஏற்று இன்பமாகத் திருவுருமாற்ற வேண்டும் எனக் கூறுகிறார்.

மரபு சிருஷ்டியை சக்சிதானந்தத்தின் எல்லைக்குள் கண்டது. அதை சத் என்றது. சத்தைக் கடந்த அசத்தை மரபு கருதவில்லை. அதைச் சூன்யம் என்றது. பகவான் சிருஷ்டி என்பதில் சத்தும், அசத்தும் பகுதிகள். இது முழு சிருஷ்டி. பகுதியான சிருஷ்டியல்ல. முழு சிருஷ்டி இருண்ட தீமையையும் உட்கொண்டது.

மாயை என்ற கருத்து வேத காலத்திலிருந்து வந்தது. தெய்வலோக சிற்பி மயன் என்ற சொல் மாயையிலிருந்து வந்தது. மாயை பிரம்மத்தின் ஜீவியம். பிற்காலத்தில் மாயை என்ற சொல் இல்லை என்ற பொருள் பெற்று இன்றுவரை

புருஷனும், ஜீவாத்மாவும் பெறாத ஆத்ம ஞானம் சைத்திய புருஷனுக்குண்டு.

தெய்வத்தை நாடும் மனிதன் ஞானம்.

அப்படியே வழங்குகிறது. சங்கரின் அத்வைதம் இந்தியா முழுவதும் 1000 ஆண்டுகளாக ஏற்கப்பட்டது. சிருஷ்டியில் பரமாத்மா மட்டும் உண்மை. உலகம் உண்மையில்லை, மாயை என்பது சங்கர் கொள்கையான மாயாவாதம். சங்கரர் கூறுவது:-

மனிதன் என்பது ஜீவாத்மா.

உலகம் என்பது நாம் காணும் பூமி, சூரியன், மக்கள் முதலியன.

ஜீவாத்மா மோட்சத்தால் பரமாத்மாவாகிறது.

பரமாத்மாவை அடைந்த ஜீவாத்மா கரைகிறது.

நாம் ஊனக் கண்ணால் பார்க்கிறோம்.

நமக்கு வீடு, மரம், ரோடு, மக்கள் தெரிகிறார்கள்.

ஆக்மா என்பது ஜீவாத்மா.

அதுவே நம்முள் உண்மையான பகுதி.

பரமாத்மாவை அடைந்தபின் ஜீவாத்மா தன்னைக் காண முடிவதில்லை.

பரமாத்மாவிலிருந்து உலகைக் கண்டால் உலகம் அங்கில்லை.

ஜீவாத்மா கண்ட உலகம் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை அடைந்தபின் அதன் ஞானக் கண்ணிற்குத் தெரியவில்லை. உண்மையில் உலகம் என ஒன்றில்லை.

உலகம் மாயம் - மாயப் பிரபஞ்சம்.

பரமாத்மா மட்டுமே உண்மையானது நிலையானது.

மேற்கூறிய விளக்கம் சங்கரர் தருவது. எனவே மனிதன் மோட்சத்தை அடைய வேண்டும். மாயையான உலகைக் கைவிட வேண்டும் என்றார்.

பகவான் மாயை என்பது பிரம்மத்தின் ஜீவியம். பிரம்மத்தில் அனைத்தும் அனைத்துமாக உள்ளன. மாயை அதை மாற்றி

துக்கத்தையும், அமைதியையும், இனிமையையும் கொடுப்பது சுத்திய புருஷன்.

சிருஷ்டிக்கு உகந்ததாகச் செய்கிறது. அனைத்தும் ஒன்றிலும் ஒன்று அனைத்திலுமாக மாயை மாற்றுகிறது (“all is all” is changed into “all in each, each in all”). மரபு உலகை மனம் கண்ட அளவுக்கு அறிந்தது. அவ்வுலகம் கீழே மனிதனிலிருந்து மேலே சக்சிதானந்தம் வரை உள்ளது. பகவான் கூறும் உலகத்தில் சக்சிதானந்தம் ஒரு பகுதி. சக்சிதானந்தம் என்பது சத். அதற்கெதிரான அசத்தும் உலகின் பகுதி. மனிதனுக்குக் கீழே பாதாளமும் அதன் கீழே ஐட இருஞும் உள்ளன. ஐட இருள் தீமையின் ஆசனம். பகவான் உலகை சத்தும் அசத்துமாகக் கொள்கிறார். மனிதனுக்குக் கீழேயுள்ளதையும் சத்திய ஜீவியம் தன் பார்வையில் உலகமாக அறிகிறது.

சத் (Being) அசத் (Non-Being) இரண்டும் சேர்ந்ததே உலகம். இது முழு உலகம். மரபு கூறுவது பகுதியான உலகம். மனம் முழு உலகைக் காண இயலாது. மனம் பகுத்தறிவால் இயங்குவது. அறிவு செயல்படும்வரை முழு உலகம் தெரியாது. சிந்தனையற்றப் போனால் முழு உலகம் தெரியும். உலகம் மாயையில்லை, உலகம் இறைவனின் திருவிளையாடல்.

வேத ரிதிகள் சத்திய ஜீவியத்தைச் சத்தியம், ரிதம், பிரஹத் எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள். சக்சிதானந்தம் முடிவான ஆண்மீக அனுபவம். ஆனால் அது ஐக்கியத்தாலானது. உலகம் பல்லாயிரக்கணக்கான பொருள்களாலானது. ஒரு பெரிய மரத்துண்டு 50 அடி நீளம் 7 அடி சுற்றளவு உள்ளதானால் அது மரம். மரச்சாமான்கள் ஐஞ்னல், நாற்காலி போன்றவை தனித்தனிப் பொருள்கள். பெரிய மரத்துண்டு அப்படியேயுள்ளவரை மரச்சாமான்கள் செய்ய முடியாது. அதனால் சக்சிதானந்தத்தால் சிருஷ்டிக்க முடியாது. மனம் துண்டு செய்யும் கருவி. இதனால் உலகை சிருஷ்டிக்க முடியுமா எனில் துண்டாக இருப்பதால் முடியும் என்றாலும், துண்டுகட்கு அடிப்படையான ஜக்கியம் மனத்திலில்லை. ஆயிரம் பேர் ஒரு கட்சியாக அவர்கள் ஒன்று சேர வேண்டும். உதிரியான ஆயிரம்

மனம், உணர்வு, உடல் முன்றும் சேர்ந்தது மேல் மனம்.

பேரும் ஒரு கொள்கையை ஏற்று ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்றால் கட்சி உற் பத்தியாகும். மனத்திற்கு அப்படிப்பட்ட அடிப்படையான ஜக்கியமில்லை. அதனால் மனம் உலகை சிருஷ்டித்திருக்க முடியாது.

சத்திய ஜீவியம் சக்சிதானந்தத்திற்கும், மனத்திற்கும் இடையில் உள்ளது. இதனால் துண்டு செய்யாமல் பிரிக்க முடியும். ஒருவர் தகப்பனார், கணவர், தலைவர், ஆபீசர் என்றால் அவருடைய அம்சம் நான்கு. அவர் நாலு பேரல்ல. அம்சம் பிரியும் அங்கம் பிரியாது. சத்திய ஜீவியம் அடிப்படை ஜக்கியம் பாதிக்கப்படாதபடி செயல்பாட்டின் அம்சத்தைப் பிரிக்கும் திறமையுடையதால் சத்திய ஜீவியம் சிருஷ்டித்தது.

சத்திய ஜீவியத்தில் ஞானமும், உறுதியும் இணைந்தவை.

மனத்தில் ஞானமும், உறுதியும் பிரிந்தவை.

சத்திய ஜீவியம் Real Idea முழு எண்ணத்தால் சிருஷ்டிக்கிறது.

சத்திய ஜீவியத்தில் அஞ்ஞானமில்லை.

சத்திய ஜீவியம் காலத்தையும், காலத்தைக் கடந்ததையும் இணைத்து மூன்றாம் நிலைக்காலத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறது.

மூன்றாம் நிலைக்காலத்தில் காரியம் கண்ணத்தில் நடைபெறும்.

சத்திய ஜீவியம் பொன்றுமிக்கு மேல் உள்ளது.

சைத்திய புருஷன் சத்திய ஜீவியத்தை அடைந்தால், சத்திய ஜீவனாவான்.

சத்திய ஜீவிய வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வு.

(தொடரும்)

ஒழுகைகளே

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனம் செயலால் நிறைவெடு மனத்தின் திறமை.

குட்சுமமான எண்ணத்திலும் அதற்குரிய குட்சும் உண்டு.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பற்று (attachment):

மனிதன் ஆதிநாளில் தனியாகப் போகமாட்டான். விலங்குகளிடமிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அவசியம் இருந்ததால், காட்டுப் பாதையில் போக வேண்டியிருந்ததால், புலி, ஓநாய், நரி, சிங்கம், எருமை இவற்றிடமிருந்து தப்ப வேண்டிய அவசியமிருந்தது. அதனால் கூட்டமாகவே போவது வழக்கம்.

ஊர் உள்ளும், தனி மனிதனுக்கு ஆபத்திருந்தது. எந்த நிமிஷமும் வெளியூராரிடமிருந்து தாக்குதல் வரும். இரவில் தீவட்டிக் கொள்ளைக்காரரிடமிருந்து ஆபத்துண்டு. பலர் சேர்ந்து இருந்தால்தான் பாதுகாப்புண்டு என்பது நிலை. விலங்கு, எதிரிகளில்லாவிட்டாலும், உள்ளுரிலும் மனிதனுக்கு எதிரியண்டு. எந்த நேரமும் அவன் சொத்துக்கோ, தானியத்திற்கோ, பெண்டு பிள்ளைகளுக்கோ ஆபத்துண்டு. ஒருவன் தனியாக இருந்தால் உயிருக்கு ஆபத்து என்பது அந்த நாள் நிலை. இன்றும் அந்நிலை ஓரளவு கிராமத்திலுண்டு. சண்டை, தாக்குதல் இல்லை என்றாலும், ஒரு வியாபாரம், பொருளை வாங்குவது, விற்பது என்றால் இன்றும் கிராமத்தில் தனியாக அவற்றை நடத்தும் பழக்கம் கிடையாது. ஓர் ஏக்கர் நிலம் விலை பேச வாங்குபவருடன் 10 பேர் வருவார்கள். தனியாகப் போனால் ஏமாற்றுவார்கள் என்பது மனப்பான்மை. அதனால், மனிதன் தனித்து வாழ்ந்ததில்லை. கூட்டுக் குடும்பத்தில் 10 முதல் 40 பேர் வரை உண்டு. தூங்கும்பொழுதும் 5 அல்லது 10 பேர் ஒரே இடத்தில் தூங்குவதுண்டு. குடும்பம் ஒன்றாக இருந்தாலும், ஊர் ஒன்றாக இருந்தாலும், எதையும் பலர் சேர்ந்து செய்தாலும், பலர் சேர்ந்திருந்தால் பாதுகாப்பு என்ற நிலையுண்டு. திருமணம், சாவு ஆகிய காரியங்களை

நாம் நாடுவது சிருஷ்டியின் நிறைவு, கரணங்களுடையதல்ல.

மனிதன் தனியே நடத்துவதில்லை. ஊர் முழுவதும் கூடி நடத்துகிறான். பலர் கூடியிருந்தால் உடலுக்குப் பாதுகாப்பு, மனதிற்கு உறுதி, அறிவுக்குத் தெளிவு என்ற நடைமுறை. நம்முடன் உள்ளவர் மீது நமக்கு ஒட்டுறவு, பற்று, பாசத்தைக் கொடுக்கிறது. இதுவே பாசம், பற்று என்ற உணர்வுக்கு அடிப்படை.

இன்று நாகரீகம் வளர்ந்துவிட்டதால் ஊருக்குப் போக பலர் சேர வேண்டியதில்லை. தனியாகப் போகலாம். சொத்து வாங்க, விற்க, நகரத்தில் தனியாகப் போகும் பழக்கம் உண்டு. அது கிராமத்திற்கு வரவில்லை. நகர வாழ்விலும், படிப்பு அதிகமுள்ள இடத்திலும் பிறரை நம்பிச் செயல்படுவது குறைவு. அதனால் வெளிநாடு செல்ல நகரத்து மக்களால் முடிகிறது. கிராம வாழ்விலே ஊறியவர்கள் வெளிநாடு சென்றால் சிரமப்படுவார்கள். அவருள் பலர் உடனே திரும்பி வந்து விடுவார்கள். நாகரீகம் வரும்முன் மனிதன் பல செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தான். உடை உடுக்கவில்லை. பச்சைக் காய்களியைத் தின்றான். இறைச்சியை அப்படியே உண்டான். இன்று உயர்ந்த உடையும், உயர்ந்த உணவும் மனிதனுக்குச் சொந்தமாகிவிட்டன. ஆனால், ஆதிநாள் பற்று, இன்று மாறிப் பாசமாக உலகில் நிலவுகின்றது. பற்றினுடைய பூர்வோத்திரம் தனி மனிதனுக்கு உற்றார், உறவினர் கொடுத்த பாதுகாப்பு. அந்தப் பாதுகாப்பைத் தேடி அன்று எழுந்த உணர்ச்சி பற்று எனலாம்.

மறும் பண்ய :

கல்வி, நகர வாழ்வு, வளர்ப்பு, செல்வம், வெளிநாட்டுப் பிரயாணம், சேகரம் செய்த செய்திகள், ஒருவருடைய பண்பை மாற்றுகிறது. இது இயற்கையாக நடப்பது. நம் ஜீவியம் (consciousness) உயரும் பொழுது, பண்புகள் மாறுகின்றன. முயன்று பண்புகளை மாற்றினால் ஜீவியம் உயரும்.

(தொடரும்)

ஏஃபேஸேஸ்

தெய்வீக அன்பாலும், சுரணாகதியாலும் பெறக் கூடியது அது.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

நிறைவு தரும் நினைவு

நினைவு தரும் நிறைவு என்பது கருத்து. தலைப்பை நிறைவு தரும் நினைவு என எழுதியுள்ளேன். நினைவே வழிபாடு என்பது போல் நினைவே நிறைவு. நிறைவே நினைவு. மனம் நிறைந்த நேரம் எதுவும் நினைவிலிருக்காது. நெஞ்சு நிறைந்தால் நிறைவே பூரிக்கும். உடலும் நிறையும் நிறைந்து புளகாங்கிதமடையும். அதைக் கடந்த ஜீவன் நிறைந்து ஆத்மா அனைத்துக் கரணங்களிலும் விழிக்கும். ஆத்மா பரமாத்மாவாகி, அல்லது பிரபஞ்சத்தில் நிறைந்து பிரபஞ்ச ஆத்மாவாவது சத்திய ஜீவியம் பலிப்பது. சத்திய ஜீவியத்தில் பல நிலைகள் உண்டு. முதல் நிலையிலிருந்து சுபரீம் (Supreme) என்ற உச்சக்கட்ட முடிவான நிலையையும் சாதகன் அடைய முடியும்.

சுபரீம் என்றால் என்ன? - பிரம்மம் சிருஷ்டிக்க நினைத்தவுடன் சிருஷ்டியுள் பிரம்மமாக வருவதை நாம் காணும் பொழுது மூன்று அம்சங்களாக் காண்கிறோம். இதைப் பலவகையாகக் கூறுவதுண்டு. God Man Nature இறைவன், மனிதன், இயற்கை என்பது பொதுவாகப் பயன்படுவது. சிருஷ்டியில் பிரம்மத்தில் ஆரம்பித்து ஜடத்திற்கு வந்து மீண்டும் பரிணாமத்தால் ஜடத்திலிருந்து வாழ்வும், வாழ்விலிருந்து மனிதனும் ஏற்பட்டது நம் இன்றைய நிலை. அதில் உயர்ந்த பக்கம் இறைவனும், தாழ்ந்த பகுதி இயற்கையுமானால் மனிதன் இடையேயுள்ளான்.

யோகம் முதிர்ந்து, பரிணாமம் முடிந்த கட்டத்தில் இடையேயுள்ள மனிதன் தன் பரிணாம வளர்ச்சியால் தாழ்ந்த இயற்கையுடனும் உயர்ந்த இறைவனுடனும் ஜக்கியமாகி மூன்று பிரிவில்லாமல் ஒன்றாவது உச்சக்கட்டம் சுபரீம் (Supreme) என

உட்பொருளை மனம் உணர்ந்தால், உலகை ஆளும் ஜடச்சியை மனம் எடும்.

அன்னையும், பகவானும் கூறுவது. இந்நிலையை அவர்கள் எய்தினர்.

சத்திய ஜீவியம் பலித்து அதனுள் நுழைந்து சத்திய ஜீவனாவது யோகம் சித்தி பெற்ற முதல் நிலை. சுபரீம் (Supreme) முடிவான நிலை. நான் நிறைவு தரும் நினைவு எனக் கூறுவது மனித நிலையில் அன்னை நினைவு நெஞ்சிலும், ஜீவனிலும் நிறைந்து நினைவு புல்லரித்துப் புளாங்கிதம் பெறுவது. இது மனித நிலை. அன்பன் இன்றுள்ள நிலையில் அன்பர் என்ற தகுதி ஆண்மீகத் தகுதியாவது. இதனால் குட்சம் உலகில் நுழைந்து, அடி மனம் சேர்ந்து பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி மேல்மனம் வந்து உயர்ந்து முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வம், மூடியைக் கடந்து, சத்திய ஜீவியம் அடையும் முதற்தகுதி. நிறைவு தரும் நினைவு முதற்பகுதி. இது யாத்திரை முடிந்து முடிவான சித்தியாவது.

(தொடரும்)

ஒன்றைக்கொண்டு

நீாரவிந்த சுடர்

சமர்ப்பணம் ஆசைக்கு முன்னால் வர வேண்டும். ஆசை அழிதல் அவசியம். அழியாவிட்டாலும், சமர்ப்பணம் ஆசையைவிட வலுவானதாக இருக்க வேண்டும். சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும் என்ற முடிவு தீர்க்கமானதாக இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லை, ஆசையே முன்னிற்கிறது என்பதை நாம் காணலாம். சமர்ப்பணம் ஆசையைவிட வலுவாக முன் வருதல் உண்மை (sincerity). அப்படியில்லாத நேரம், அப்படியில்லை என்பதை மனம் ஏற்படுத் தான். இந்த நேரம் அதிகப்பட்ச உண்மை என்பது நமக்கு உண்மையில்லை என்றாலும். சமர்ப்பணத்தை மீறி எழும் impulse ஆசையின் வேகம் கண்ணுக்குத் தெரியும். அந்த வேகத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்ய முன்வந்தால், அது சமர்ப்பணமாகாது. நம் வெற்றியோ, தோல்வியோ அதைப் பொறுத்தது.

சிறு நல்லது பெரும் பலன் தரும்.

Complete Act - பாகம் 1

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: பூர்வ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. P.V. சங்கர்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 15.07.2018

Clavering என்ற Rector-இடம் Saul என்ற Curate பாதிரியார் வேலை செய்கிறார். பாதிரியார் Oxford, Cambridge-இல் படித்து பட்டம் பெற்றுப் பாதிரியாராக நியமிக்கப்பட்டால், (ordained) அவர்கட்கு வேலை 50 பவுன் முதல் 1000 பவுன் வரை உண்டு. Clavering அப்படிப்பட்டவர். 800 பவுனில் Rector ஆகிவிட்டார். Saul-ம் அதே தகுதியுள்ளவனாக இருந்தும் அவரிடம் Curate (உதவி பாதிரி) ஆக வேலை செய்கிறான். அவர் 70 பவுன் தருகிறார். நம் நாட்டு அரசியலில் MLA, MP-யானால் அப்படியேயிருக்கலாம். Cabinet மந்திரியாகலாம். Chief Minister, Prime Minister ஆகலாம். எல்லா MP-க்கும் MLA-க்கும் அரசியல் தகுதியொன்றே. கட்சி பலத்தைப் பொறுத்து பதவி வருகிறது. அதே போல் எல்லாப் பாதிரியார்கட்கும் தகுதியொன்றே. Collins ஒரு கோமாளி. அவனுக்கு 1000 பவுனில் Vicor வேலை கிடைக்கிறது. அது அவர்கள் social status சமூக அந்தஸ்தைப் பொறுத்தது. Saul வேலையில் மனச்சாட்சிப்படி Conscientious வேலை செய்பவர். அந்த நாளில் பாதிரியார்கள் கடமையை முறையாகச் செய்வார்கள். Sunday அன்று பேச (Sermon) பேச்சை ஒரு முறை எழுதினால் போதும். எல்லா Sunday-யிலும் பேசலாம். அதுவே நம்மவர்கள் அன்றும் இன்றும் செய்வது. ஒவ்வொரு வாரமும் எல்லாப் பாதிரியார்களும் புதிய சொற்பொழிவை எழுதிப் பேசவார்கள். இது பெரும் கடமை உணர்ச்சி. கடமையை செவ்வனே செய்வதற்கும் கடனே எனச் செய்வதற்கும் உள்ள வேறுபாடு பெரியது. Saul இரண்டையும் தாண்டி ஒவ்வொருவரையும் மனிதனாகக் கருதாமல் ஆத்மாவாகக் கருதி அவர்கள் மனநிலை, ஆத்மநிலை, வாழ்வு

இனிமேலும் வாழ்வு பார்த்துக் கொண்டிருக்காது.

நிலையை நேரடியாக அறிந்து Sermon பேச்சை எழுதுவார். திருமணம், சவ அடக்கம், ஞானஸ்நானம், கடைசிநேர பிரார்த்தனை extreme unction ஆகியவற்றை ஏசநாதர் செய்வதைப் போல் உள்ளம் உருகிச் செய்வார். அதனால் அவருக்கு நேரம் போவதே தெரியாது. கடமை பாரமாக இருக்காது. அங்குள்ள பள்ளியில் வேலை செய்கிறார். Clavering மகள் Fanny அவருடன் வேலை செய்கிறாள். Perfect Gentleman என்ற பட்டத்தை எவரும் கொடுக்கப் பிரியப்படும் முறையானவர், நேர்மையானவர், திறமையானவர், நாணயமானவர். Fanny இளம் பெண். அவருடன் சில வருஷமாக வேலை செய்கிறார். வேலை முடிந்து இருவரும் ஒரு மைல் நடந்து வீட்டுக்கு வருவர். அவருக்கு அவள் மீது பிரியம் வந்தது. அவருக்கு அது தெரியாது. அவருக்கு அப்படி பிரியம் வரவில்லை. ஒரு நாள் மழையில் வீடு திரும்பும்பொழுது Saul அவளிடம் தன் பிரியத்தை வெளியிடுகிறார். 70 பவுனில் எப்படி வாழ முடியும் என நினைக்கிறாள். கேட்கிறாள். ஒரு வாரம் கழித்து மீண்டும் கேட்கிறார். அனைவருக்கும் அவர் அபிப்பிராயம் விணோதமாகவும் அறிவுக்குப் பொருந்தாததாகவும் தெரிகிறது. பெண்ணின் தகப்பனார் அவரைக் கண்டிக்கிறார். கொஞ்சநாள் கழித்து மீண்டும் அவளைக் கேட்கும்பொழுது அவருடைய உறுதியான பிரியம் அவள் மனதைத் தொடுகிறது. அவருக்கும் பிரியம் வருகிறது. மீண்டும் அதே பதிலைக் கூறுகிறாள். இதற்குள் நிலைமை மாறுகிறது. Sir Clavering Rector-க்கு Cousin. அவரும் அவர் தம்பியும் கடலில் மூழ்கி இறந்து விடுகின்றனர். Sir Clavering-னுடைய மூன்று வயது மகன் சில மாதங்கள்க்கு முன் காலமாகி விட்டான். அதனால் Rector-க்கு Sir பட்டமும் Clavering சொத்தும் வருகிறது. Rector சோம்பேறி. அவர் வருமானம் £800. இதை யாரிடம் தருவது என யோசனை செய்கிறார். அவர் மனைவிக்கு Saul-ஜப் பிடிக்கும். Rector living-ஐ Saul-க்குத் தரச் சொல்கிறார். அது £800. Saul-க்கு பணம்

கடவுருக்குக் கண்ணில்லையா என்பது இனியில்லை.

பெரிதல்ல. பிரியம் பெரியது. பிரியத்தை நம்புகிறார். பணம் அவரை நாடி வருகிறது. அவர் நினைவு Complete Act.

நம் உடலும் ஜீவனும் பல பகுதிகளாக Physical, Vital, Mental, Spiritual எனப் பிரிந்துள்ளது. ஓவ்வொரு பகுதியும் மேலும் 3, 4 பகுதி களாகப் பிரிந்துள்ளன. சிறு வன் படிக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது Mental part-க்கு வருகிறான். அதிலும் சாப்பிட, குளிக்க கற்பது முதற்பகுதி. படிக்க கற்பது அடுத்த பகுதி. பிரிவும், உட்பிரிவும் நம் உடலிலும், ஜீவனிலும் உண்டு. ஓவ்வொரு பிரிவிலும் செயல் incomplete-ஆக இருக்கும். செயல் Complete Act ஆனால் அடுத்த பகுதிக்கு உயரும். படிப்பது மனத்தின் செயல். ஆரம்பத்தில் எழுத்துக்கூட்டிப் படிக்கிறான். பின்னர் நேரடியாகப் படிக்கிறான். முடிவாக மௌனமாகப் படிக்கிறான். கற்கும் ஆரம்பத்தில் போதுமான சக்தியில்லை என்பதால் தினறுவான். சக்தி முழுமையானபின் skill திறமையைக் கற்க ஆரம்பிக்கிறான். திறமை முழுமையானபின் capacity பெரும் திறன் வருகிறது. ஒரு நிலையில் செயல் incomplete ஆகவும், complete ஆனவுடன் அடுத்த நிலைக்கும் செயல் நகரும். Complete Act ஒரு நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்குப் போக உதவும். அறிவு அனுபவமாவதும் அப்படியே. தொண்டன் தொண்டர் தலைவனாகி, உள்ளூர் தலைவனாகி, மாவட்டத் தலைவனாக, மாநிலத் தலைவனாக மாறுவது அது போன்ற கட்டங்கள். சொந்தமாகவும், பிறரைப் பார்த்தும் மனிதன் கற்கிறான். இரண்டிலும் மேற்சொன்ன கட்டங்களுண்டு. 1947-இல் சுதந்திரம் வந்தது நாட்டிற்கும், நாட்டின் தலைமைக்கும் பெரிய கட்டம். 50 லட்சம் அகுதிகள் டெல்லியில் வந்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்த பொழுது நேருவுக்கும் பட்டேலுக்கும் என்ன செய்வது எனத் தெரியவில்லை. அதை மௌன்னட்பேட்டன் கூறினார். சுதந்திரம் வருவது ஒரு கட்டம், சுபீட்சம் வருவது அடுத்த கட்டம். பெண் மாமியார் வீட்டிற்குப் போவதும், அங்கு அவர்களோடு இணைவதும் அடுத்துடுத்த கட்டங்கள்.

கலந்த உணர்வானவர் குறுக்குப் பதில் தவறாது.

கோயம்புத்தூரில் விவசாயம் சிறப்பானது. சிவராமன் என்பவர் ICS ஆபீசாராக இருந்த பொழுது Farmers of India என ஒரு நூல் எழுதினார். அதில் ஒரு கோயம்புத்தூர் விவசாயிடம் 10 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்தால் 5 ஆண்டில் அதைச் சிறப்பான உயர்ந்த நிலமாக்கி விடுவான் என்று எழுதினார். தன்னீர் ஏரியிலிருந்து வாய்க்கால் வழி நிலத்திற்கு வருகிறது. அல்லது கிணற்றிலிருந்து மோட்டார் மூலம் இறைத்து நீர் பாசனம் செய்கிறோம். நம் ஊரில் கிணறு 15 அடி அகலமும் 40 அடி ஆழமும் உள்ளது. கோயம்புத்தூரில் பாறை, கிணறு தோண்ட முடியாது. கல்லில் வெட்ட வேண்டும். 80 அடி 100 அடி வெட்டினால் நீர் ஊற்று எழும். கிணறு 50 அடி 70 அடி அகலமானது. கிணறு வெட்டுவது பகீரதப்பிரயத்தனம். அதைச் செய்த விவசாயிக்குப் பயிரிடுவது எனிது. கரிசல் மண் என்பதால் பருத்தி பயிராகும். மும்பையில் நெசவாலைகள் ஏற்பட்டவுடன் பருத்தியை மும்பைக்கு அனுப்பியதால் இலாபம் அதிகமாயிற்று. கொஞ்ச நாள் கழித்து பருத்தியைக் கொட்டையை எடுத்து அனுப்பினர். அதற்குரிய பாக்டரியை ginning ஆரம்பித்தனர். செல்வம் பெருகியது. பிறகு கொட்டை எடுத்த பருத்தியை நூலாக நூற்று அனுப்பினர். அதற்கு Spinning factory ஆரம்பித்தனர். முடிவாக Weaving factory-யும் ஆரம்பித்தனர். பல கட்டங்களை இங்கு காண்கிறோம். எந்தச் செயலுக்கும் அதுபோன்ற பல கட்டங்களும் உட்பிரிவுகளும் உண்டு. மேலும் energy, force, power, act என்ற உட்பிரிவும் உண்டு. அந்த உட்பிரிவுகளும் இந்த உட்பிரிவுகளும் parallel ஒன்றாக அமைந்துள்ளன. சக்திக்கு skill-ம் force-க்கு concentration-ம் power-க்கு திறமையும் எழும். உற்சாகம் வந்தால் energy எழும். முடிவு செய்தால் force வரும். சுபாவத்துள் force வருவது power-ஐ உற்பத்தி செய்யும். Power செயலை முடிக்கும். ஒவ்வொரு கட்டமும் incomplete act-ல் இருந்து Complete Act-க்குப் போகும். அதன் வழி அடுத்த கட்டம் போகும். செயல் முழுமை பெறுவது திறமை வருவது. செட்டி நாட்டில் பிள்ளைகளை அடுத்தவர் கடைக்கு அனுப்புவர். அங்கு அவன்

சுத்திய ஜீவியத்தால் ஜடமும், வாழ்வும், சாந்தியும் மாறின.

வேலையாளாகப் பவ்யமாக வேலை செய்வான். திறமை வளர்வதை 1/8 ஆள், 1/4 ஆள், 1/2 ஆள், 3/4 ஆள், முழு ஆள் எனக் கணக்கிடுவர். இது உயர்ந்த பயிற்சி. செட்டி நாட்டில் ஏழைகள் இல்லை, மிகக்குறைவு. தமிழ் நாட்டு செல்வம் முழுவதும் செட்டி நாட்டிலிருக்கிறது எனக் கூறலாம். மனத்தில் கவனம், சிந்தனை, எண்ணம் observation, thought, idea என்ற கட்டங்களுண்டு. இங்கும் அந்தச் சட்டம் செயல்படும். அறிவு, அனுபவம், சித்தி என்ற முழுமையான கட்டங்களும் உண்டு. The Life Divine-இல் இது போன்ற பல கருத்துகளைத் தத்துவமாக விளக்குகிறார். Energy, form, force, act என்ற கட்டங்களும் உள்ளன. பிரித்துப் பார்ப்பது அறிவு வளரவும், சேர்த்துப் பார்ப்பது அனுபவம் வளரவும், மொனமாவது சித்தி எழவும் உதவும். ஒரு செயலைக் கற்கும்பொழுது சக்தி விரயமாகும். கற்றபின் திறமை முழுமையாகி விட்டால் விரயமிருக்காது. மனிதன் Inconscient, unconscious, subconscious, conscious, superconscious ஐடம், கணமுடிய நிலை, ஆழ்மனம், தெளிவு, உயர்ந்த தெளிவு என்ற கட்டங்கள் மூலம் வளர்கிறான். இந்த யோகம் பலிக்க ஆண்ம விழிப்புத் தேவை.

(தொடரும்)

ஒக்ஜெஸ்ஜெல்

ஈ் அரவிந்த சுடர்

காலம் என்பதைச் சிருஞ்சியின் அமைப்பில் உற்பத்தி செய்தது மனம். எனவே, மனத்தின் அபிப்பிராயங்கள் காலப் போக்கை நிர்ணயிக்கும். மனம் மாறினால் காலம் அதற்குக் கட்டுப்படும். மனம், தான் உற்பத்தி செய்த காலத்தின் நிலைகளுக்குத் தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டால், காலம் மனத்தை ஒடுக்கும்.

சுறியதை விட்டால், பெரியது தேடி வந்து நிறைவு தரும்.

வீடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தவறு செய்து கற்றுக் கொள்வது மனித இயல்பு. ஒரே தவற்றை மீண்டும் மீண்டும் செய்யவரும் உண்டு. நம் செயல்களால் நமக்குக் கிடைக்கும் எதிரான அனுபவங்களைக் கொண்டு, பிரச்சனை வெளியில் இல்லை, பிறரில் இல்லை, எனக்குள் என் மனநிலையில் உள்ளது, இதை நாம் இனி செய்யக் கூடாது என மனத்தின் ஆழத்தில் தெளிவு திடீரென உதயமாவது ஞானம். ஆழத்தில் புரியும் போது இனி அந்தப் பிரச்சனை நம்மைத் தீண்டாது. நம்மை விட்டு விலகி விடும்.

நம் மனம் அறிவதை ஆன்மா அறிவது ஞானம். மனத்திற்குத் தன் தவற்றை அறியும் தெளிவு உண்டு. தெரிந்த பின்னும் அதனால் அதை விட முடியாது. மனத்திற்குத் தெரியும் ஆனால் விட முடியாது எனப் புரிவது ஞானம். மனத்தை ஆன்மா மட்டுமே புரிந்து கொள்ளும். மனம் அறிந்து கொண்டதை திருவருமாற்றும் நிர்ணயம் ஆன்மாவுக்கே உண்டு. மனம் சிறியது, குறுகியது, திருவருமாறும் சக்தி அதற்கில்லை என்ற தெளிவு எழுவது ஆன்மா செயல்படுவது. அது ஞானம் நம்முள் பிறப்பது. ஞானம் எழுந்து விஷயத்தைக் கைவிட்டால், அந்த நிலைக்குரிய பிரச்சனைகள் கரைந்து அவை வாய்ப்பாக நம் வாழ்வில் எழும்.

நம் வாழ்வில் நடக்கும் அனைத்து விஷயங்களுக்கும் எதிர்வினை (reaction) நம்முள் தோன்றுவது இயல்பு. Reaction நாம் கேள்விப்பட்ட விஷயத்தை நம் வாழ்வில் உண்மையாக்குகிறது. நம்மைச் சுற்றி எது நடந்தாலும் அதற்கு எவ்வித எதிர்வினையும் நமக்குள் எழாதது இந்த ஞானத்தை நாம் பெற்றதற்கு அறிகுறியாகும்.

நிறைவு, வளம், தீவிர ஆர்வம் ஆகியவை முரண யோகத்தின் பகுதிகள்.

எந்த வேலையையும் நாமாக ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்பது அகக் கட்டுப்பாடு. எதையும் செய்யாமல் சும்மா இருப்பது என்பது நம் முயற்சியால் வருவதன்று. முயற்சியைக் கைவிடுவதால் வருவது. இந்த உண்மையை எவரும் கடைப்பிடித்து புரிந்துகொள்ள முடியும். இங்கு முயற்சி மனத்தின் அறிவு, முயற்சியைக் கைவிடுவது ஆன்ம அறிவு. ஆன்ம அறிவு மனத்திலிருந்து நம்மை விடுதலை செய்து ஆன்மாவுக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. மனத்தின் விடுதலை ஆன்ம சுதந்திரமாக மாறுகிறது. சதா மகிழ்ச்சியையும் நிம்மதியையும் தேடிக்கொண்டிருந்த நம் மனம் தேடுதலை நிறுத்தி விடுகிறது. மனத்தில் ஒடும் உணர்வுகளுடன் போராடிப் புதுப்பிடித்துக் கொள்வதை விட்டு விடுகிறது. புற நிகழ்ச்சிகளை அகத்தின் பிரதிபலிப்பாக அறிந்து கொள்கிறது. அறிவின் குறுக்கீடு இல்லாத நம் மனம் கிடைத்த புதுச் சுதந்திரத்துடன் தன் புதிய இயக்கத்தைத் தொடர்கிறது. அது இப்போது பழைய வரையறைக்குட்பட்ட மனம் அல்ல. ஒளியைத் தேடிச் செல்லும் பாதையில் அடி எடுத்து வைத்த ஒளி மனம். அது செயல்பட சிந்தனையின் அவசியம் அதற்கில்லை. மெளனம் அதன் கருவி. அதைத் தாண்டிய நிலையில் ஒளி, உள்ளணர்வு மற்றும் தெய்வீகம் என்ற கருவிகளை அது உயர்ந்து பெற்று அந்நிலைகளில் செயல்பாட்டைத் தொடர்கிறது. இது ஆன்மிகத்தில் மிக உயர்வாகக் கருதப்படும் முக்கு எனும் ஞான விடுதலை. இவ்விடுதலை ஒரு அனுபவமன்று. எல்லா அனுபவங்களும் சுதந்திரமாக வந்து போகும் ஒரு நிலை என்று இதைக் கூறலாம். குழந்தைகள், ஞானிகள் இந்த விடுதலையை இயல்பாகப் பெற்றுள்ளனர். இது அன்பர் அனைவருக்கும் சாத்தியமானது. சுதந்திரமான மனநிலை அனைத்து ஞானங்களையும் அடையும் மார்க்கத்தைக் கண்டுகொள்ள வல்லது. இவ்விடுதலையைப் பெற்ற அன்பர்களைத் தேடி தியான மையம் தானே வந்து அவர்களை ஆட்கொள்ளும்.

தூய மனம் தூய ஆன்மாவை அடைகிறது.

பல ஆண்டுகள் தவம் செய்த ஞானி ஆன்மீகக் கேள்விகளுக்குப் புதிலளித்துக் கொண்டிருந்த போது ஒருவர் ஆன்மீகத்தை கேளிசெய்யும் விதமாகப் பேசவே, மிகுந்த கோபமடைந்தார். சினம் தணிந்த போது தன் செயலுக்கு வருந்தினார். எத்தனை தவம், விரதம் இருந்தும் என்ன பயன். என்னிடம் மாற்றம் இல்லையே என வருந்தினார். தனது தவம் பூரணத்துவம் அடையவில்லை, மனம் பக்குவம் பெறவில்லை, சினத்தை அடக்க அதற்குத் தெரியவில்லை என்று அந்த ஆசிரமத்தை விட்டு வெளியேறி, மீண்டும் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தத் தவம் மேற்கொள்ளச் சென்றார் என்பது யோகத்தில் மனப் பக்குவத்தைப் பற்றிய ஒரு யோகக் குறிப்பு. ஞானம் பெற பக்குவம் அவசியம். பக்குவம் பெற ஞானம் அவசியம்.

கோபம், எரிச்சல் வரக்கூடாது என முயன்று அதை நிறுத்திய பின் அதை அடுத்தவர் ஏற்காமல் எதிர்த்தால் போன கோபம் மீண்டும் வந்து விடும். நம்மிடம் கோபம் சிறிதளவேனும் மிஞ்சியுள்ளவரை அடுத்தவர் அதைக் கிளப்புவர். யாரும் இல்லையெனில் நாமே எங்காவது இடித்துக் கொண்டு எரிச்சல் அடைவோம். முழுக்க அதை விலக்க, நம்மிடம் கோபம், எரிச்சல் அறவே இல்லாமற்போக வேண்டும். வாழ்வில் ஒரு முறை செய்வதை ஆயிரம் முறை விடாமல் செய்யும் தீவிரம் தேவைப்படுவது யோகம். ஆயிரம் முறை செய்வேன் என மனத்தால் முடிவெடுத்தால், ஆயிரம், பத்தாயிரம், நூறாயிரம் என அதிகமாகிக் கொண்டே போகும். பலன் கிடைக்காது. முயற்சி, முடிவு, செயல், பலன் இவற்றிலிருந்து மனம் விலகினால் உடனே பலிக்கும். எதையும் மனத்தால் தொடர முடியாது என்று அறிந்து கொள்வது ஆனம் அறிவு.

அடுத்தவர்களை மாற்ற முயல்வதைவிட, அவர்கள் மாற நாம் எப்படி மாற வேண்டும் என அறிவது அகத்தின் பக்குவம். அடுத்தவர் மாற வேண்டும் என்பதை அறவே விடுத்து அவரை அப்படியே ஏற்பது யோகப் பக்குவம். அவரவர் கோணத்தில்

அழைப்பு கணிந்து ஆழம் நாடுவது முழுமையான அழைப்பு.

அனைவரும் சரியே என அறிவது இயல்பில் பக்குவம். நம் பிடியை விட்டுக் கொடுப்பது அறிவின் பக்குவம். பிறரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதை அடுத்தவருக்குக் கொடுப்பது அனைத்தையும் நமக்குப் பெற்றுத் தரும் என அறிவது பண்பின் பக்குவம். நம் அறிவை அனைவரும் பாராட்ட நினையாதது அகந்தையின் பக்குவம். நாம் செய்யும் காரியங்களுக்கு அடுத்தவரின் அங்கீகாரத்தைத் தேட முனையாதது தனித்தன்மையின் பக்குவம். போட்டி மனப்பான்மை எழாதது பொறாமையின் பக்குவம். வாழ்வில் பொருட்களால் கிடைக்கும் சந்தோஷத்தை நாடாதது சிறியதன் சிறந்த பக்குவம். ஆசையை விடுத்துத் தேவையைப் பின்பற்றுவது தவசியின் பக்குவம். நாம் மாறுவது நமக்காக, நம் ஆத்மாவுக்காக, பிறருக்காக அல்ல என உணர்வது ஆன்மீகப் பக்குவம். அகம் நிம்மதியாக, அமைதியாக உள்ளது எனில் அது பரிபூரண பக்குவம்.

வாழ்வில் நமக்குக் கீழுள்ளவர்களைவிட நம்மிடம் அதிகமாக இருந்தாலும், நமக்கு மேல் உள்ளவர்களிடம் இருப்பது நம்மிடம் இல்லையே என வருந்துவது மனித மனத்தின் இயல்பு. அகத்தின் இயல்பே புறத்தின் இருப்பாகும் என அறிவது பதமான மனம் முறை பெற்ற பக்குவம். இது போன்று வாழ்வில் ஞானம் பெற நாம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பக்குவங்கள் ஏராளம். இவற்றைப் பெற ஒரு ஜென்மம் போதாது. இவற்றைப் பயில ஆர்வம் கொண்ட அன்பர்களுக்கு பல ஜென்ம அனுபவங்களை கண்ணப் பொழுதில் ஞானமாக அருளாவல்லது நம் அரவிந்த அன்னையின் ஆன்மீக ஸ்பர்சம்.

(தொடரும்)

ஒலிஜிலைஸ்

ஜீவிய மனி

இடைவிடாத அழைப்பு, இடைவிடாத நினைவை அன்றாட நிகழ்ச்சியாக்கும்.

அவசரம் அதிக விரயம்.

அன்பர் அனுபவம்

சறுக நிபந்தனைகளை மீறி அருளிய ஹீ அன்னையின் கருணை

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் திண்டுக்கல் தியான மையத்தில் சேவை செய்துவரும் லதாமணி, செல்வி, வாணி என்கிற மூன்று சோதிரிகள் பற்றி ஒரு கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

வாணியின் மூத்த மகள் தாஷினி, மைசூரில் மே மாதம் முதல் வாரத்தில் இருந்து Infosys-இல் training எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். அங்கு அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறை, மற்ற வசதிகள், ஆபீஸ் வளாகம் அனைத்தும் ஒரு Five Star ஹோட்டல் போன்று இருப்பதாக வாணி மிகவும் சந்தோஷத்தோடு கூறினார்.

சோதிரிகளில் லதாமணி வயதில் மூத்தவர். அவர் தும் குழந்தைகள் இருவரும் ஹீ அன்னையை முழுமையாக வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று மிகவும் ஆசைப்பட்டார். ஹீ அன்னையின் அருளால் அவரது மகள் ஹரிதா சில வருடங்களுக்கு முன் ஹீ அன்னையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டு மிகவும் பக்தியுடன் ஹீ அன்னைக்குச் சேவை செய்ய ஆரம்பித்தார். 28 வயதான மகளுக்கு நல்லபடியாக திருமணம் ஆக வேண்டும் என்பதே லதாமணியின் தீவிர பிரார்த்தனையாக இருந்தது.

பல வர்ங்கள் வந்து சென்றன. 100 பவுன் நகை, கையில் அதிக ரொக்கம் வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புகளை, வந்த வர்ங்கள் முன்வைத்தன. அல்லது விரும்பி தேடி வரும் வரன் வயது வித்தியாசம் அதிகமாக இருக்கும்.

மார்ச் மாதம் 9-ஆம் தேதியிலிருந்து தினமும் சரியாக இரவு பத்து மணிக்கு, திண்டுக்கல் தியான மையத்தைச் சேர்ந்த (லதாமணி, ஹரிதா உட்பட) 30 அன்பர்கள், அவரவர் வீடுகளில் பரம்பொருள் புத்தகங்களை வாசிக்க ஆரம்பித்தோம். வாசிக்க ஆரம்பித்த நாளிலிருந்தே மனம் மிகவும் நிச்சலமான

அமைதியாகவும், தெம்பு தரும் சந்தோஷமாகவும் இருப்பதாக லதாமணி கூறினார்.

மே மாதம் முதல் வாரத்தில் பையன் வீட்டார் ஒருவரிடமிருந்து போன் வந்த பொழுது, இதுநாள் வரை கைகூடாமல் இருந்த சமர்ப்பணத்தை முழுமையாகச் செய்ய முடிந்தது என்றார். வாழ்வில் முதல் முறையாக விஷயம் காதில் விழுந்து கொண்டு இருக்கும் பொழுதே மனதின் ஆழத்திலிருந்து, பூர்வீ அன்னையையும், பகவான் ஹீ அரவிந்தரையும், அன்னையை அறிமுகப்படுத்திய தங்களையும் நினைத்து, அழைத்து, முழுமையாகச் சமர்ப்பணம் செய்ய முடிந்த அந்தத் தருணம் மிகவும் ஆனந்தமாக இருந்தது என்று கூறினார். இது பரம்பொருள் புத்தகத்தைப் பக்தியுடன் வாசித்ததால் நிகழ்ந்த அற்புதம் என்றும் கூறினார்.

29 வயதான மாப்பிள்ளை B.S., (Nautical Technology) படித்து Japan Company ஒன்றில் Marine Engineer ஆக வேலை பார்த்து வருகிறார். நகைகள் பற்றி ஒரு வாரத்தையும் கேட்கவில்லை. கையில் ரொக்கம் ஏதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. தனது அக்காவின் திருமணத்தைத் தான் சம்பாதித்த பணத்தில் நடத்தி வைத்திருக்கிறார். அதனால், திருமணச் செலவுகளில் பாதியை தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பெண்ணிடம் மிகவும் அன்போடும், மரியாதையோடும் பேசுவதாக ஹரிதா சொல்கிறாள்.

இது ஹீ அன்னையின் அருளாலும், கருணையாலும் மட்டுமே சாத்தியம். கோடானு கோடி நன்றிகளைத் தங்கள் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றோம். இவர்களின் திருமண வாழ்வு நன்கு அமைய ஹீ அன்னை, பகவான் ஹீ அரவிந்தர் அருளையும், தங்களின் மேலான ஆசிகளையும் வேண்டிப் பணிகின்றோம்.

தங்கள் திருப்பாதங்களைச் சரணடையும் மகள், பானுரோகா கண்ணன்.

ஏக்ஜிஜிக்ஷன்

நேரடியான ஞானம் செயலில் மறைந்துள்ளது.

அதிர்ஷ்டத்தை அதிகரிக்க உதவி செய்யும் Life Response விதிமுறைகள்

மூலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 24.04.19

ஜூடம், உயிர், அறிவு, சத்திய ஜீவியம், ஆன்மா என்று இவைகள்தான் நமக்குத் தெரிந்த நிலைகள். நாம் ஜூடம் என்று சொல்வதைத் தத்துவஞானம் Inconscient என்று விவரிக்கிறது. ஆன்மீகம் என்ன கூறுகிறது என்றால், Inconscient-இல் Superconscious மறைந்துள்ளது என்கிறது. நாம் ஜூடம் என்று வர்ணிப்பது அசையாத வடிவங்கள் நிறைந்தது. ஆனால், உயிர் என்று சொல்வதெல்லாம் இயக்கத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடியது. நமக்குத் தெரிந்த அறிவு என்பது சத்திய ஜீவியத்தில் இருந்து பிறந்தாகும். சத்திய ஜீவியமே ஆன்மாவின் புறவெளிப்பாடு என்று பகவான் சொல்கிறார். நாம் சத் என்று சொல்வதே பிரம்மத்தினுடைய முதல் வெளிப்பாடாக அமைகிறது. இப்படி மேலே கூறப்படும் பல்வேறு நிலைகளும் ஒன்றை ஒன்று சந்தித்துக் கொள்ளும்பொழுது வாழ்வின் மறுமொழி Life Response கிடைக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால் life response என்பது சிறியதிலிருந்து பெரியதுவரை உள்ளது. ஆனால், நம்முடைய கவனத்தில் பெரிய நிகழ்ச்சிகளான இந்திய விடுதலை போராட்டம், இரண்டாம் உலகப் போர் மற்றும் 1929-இல் வந்த உலகப் பொருளாதார வீழ்ச்சி என்று இவைகள்தான் நம் மனதில் நிற்கின்றன. பூகம்பம், புயல், புரட்சி போன்றவைகளும் நம் கவனத்தைக் கவரும் life response நிகழ்ச்சிகளாகும். லதா மங்கேஷ்கர் பாடகியாக மாறி பாடிக்கொண்டிருந்தபோது, அந்தப் பாட்டில் ஒன்று, ஒரு சினிமா டைரக்டரின் காதில் விழுந்த பொழுது, அது அவருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது.

முரணாக்குரிய சொல் ஜோதி.

இறுதியில் அது அவரை பாரத ரத்னா விருது வாங்க வைத்தது. சொற்பொழிவின் தலைப்பு வருமானத்தை அதிகரிக்க உதவும் life response பற்றியது. பணம் எங்குப் பார்த்தாலும்தான் இருக்கிறது. இருந்தாலும் அதைக் குறிப்பாக கவனிக்கவில்லை என்றால், அது நமக்கு ரெஸ்பான்ஸ் வழங்குவதில்லை.

1950-ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு குடும்பம் வசதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இருந்தாலும் நிலையான வருமானம் இல்லை என்ற ஒரு குறை இருந்தது. அவர்கள் குடும்ப சூழ்நிலையில் பணம் இருந்தாலும், கரன்சியாக மாறும்வரை அது கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும் நெல் மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதைப் பணமாகப் பார்க்கவில்லை. வெறும் நெல் மூட்டைகளாகத்தான் பார்த்தார்கள். நெல்லை அரிசியாக மாற்றி விற்றால், அதிக லாபம் கிடைக்கும் என்று ஒரு கட்டத்தில் அவருக்குத் தோன்றியது. அதைக் கண்டுபிடித்தவுடன் அவருடைய வருமானம் உயர்ந்து நிலையான வருமானம் இல்லை என்ற குறை நீங்கியது. வெண்மைப் புரட்சியை வெற்றிகரமாக நாட்டில் அமல்படுத்திய வர்கீஸ் குரியன் அவர்களுக்கு அதில் பெரிய வருமானம் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், அவருக்குப் பெரிய புகழ் கிடைத்தது.

Sears டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்டோருடைய மெயில் ஆர்டர் கேட்லாக்கும், பணம் திருப்பித் தரப்படும் என்ற உத்திரவாதமும் கஸ்டமர்களின் நம்பிக்கையை அதிகரித்தன. கஸ்டமர்களுடைய நம்பிக்கைதான் வியாபாரிகளுக்கு வருமானம். இது ஒரு எனிய அணுகுமுறைதான். இருந்தாலும் விற்பனையைப் பல மடங்கு உயர்த்தி இருக்கிறது. Marriott hotels-ஐ தொடங்கி வைத்த Marriott அவர்கள் standard operating procedure என்பதை வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய வருமானத்தை அதிகரித்துக் கொண்டார். கல்வித்துறைக்கு இப்பொழுது நல்ல வருமானத்தை ஈட்டக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது. பள்ளியோ, கல்லூரியோ

நேரடியான நூனம் ஜோதிமயமானது.

தொடங்குபவர் இன்று வருமானத்தை அள்ளிக் குவிக்கலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. சட்டாந்தியாக வரும் வருமானம் போக கண்ணுக்குத் தெரியாத மறைமுக ஆதாயம் எவ்வளவோ இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கறுப்புப் பண்மாகத்தான் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். முதுகலை மருத்துவப் படிப்பெல்லாம் ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்துதான் வாங்குகிறார்கள். சட்டத் துறையிலும் இம்மாதிரி நிறைய வருமானம் பார்க்க வாய்ப்பிருக்கிறது. உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் உச்சநீதி-மன்றங்களில் ஆஜராகும் வழக்கறிஞர்கள் ஒரு hearing-ஐ எடுத்துக்கொள்ள ஜந்து லட்ச ரூபாய் பிஸ் கேட்டாலும் அதைக் கொடுக்க கிளையண்ட் தயாராக இருக்கிறார். கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், பாடகர்கள் போன்ற இவர்கள் நெடுங்காலமாக வறுமையில் வாடியவர்கள். ஆனால் இப்பொழுது இவர்களுடைய தொழில் கமர்ஷியல் ஆக்கப்பட்டு நிறைய வருமானத்தைப் பார்க்கிறார்கள்.

மனிதர்களின் செயல்பாடுகளிலும், நிகழ்ச்சிகளிலும் life response என்பது மிகவும் துடிப்பாக இருக்கிறது. ஆங்கில விஞ்ஞானி நியூட்டன் அவர்கள் கோளங்களின் இயக்கத்தை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார். குறிப்பாக சூரிய மண்டலத்தின் இயக்கங்களை அதிகம் ஆராய்ச்சி செய்தார். அதிலிருந்து இன்னும் விரிவடைந்து பொதுவாக இயக்கத்தை நிர்ணயிக்கும் விதிமுறைகளைக் கண்டறிய முற்பட்டார். பொதுவாக என்னை என்பது ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் இருந்தால், அது கிரியேட்டிவாக மாறாது. இரண்டு விஷயங்களுக்கு இடையே உள்ள தொடர்பை அறிய முற்படும்போது அது கிரியேட்டிவாக மாறுகிறது. ஒரு நாள் மாலைப் பொழுது தன்னுடைய தோட்டத்தில் ஒரு ஆப்பிள் விழுவதைக் கவனித்தார். அதேசமயம் தான் ஏற்கனவே ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்த கோள் இயக்கங்களும் அவருக்கு நினைவுக்கு வந்தது. இப்படி இரண்டு விஷயங்களைத் தொடர்பு செய்து பார்த்த பொழுது அவருக்கு gravitation என்ற

ஒரு ஜடியா பிறந்தது. இதை நாம் ஒரு உச்சக்கட்ட நிலையில் உள்ள life response-ஆகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இருந்தாலும் இதெல்லாம் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாக மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பண்மே சம்பந்தப்படவில்லை. இப்படியில்லாமல் ஒருவர் முதலீடு செய்து business செய்வதாக எடுத்துக் கொள்வோம். சில சமயம் லாபம் கிடைக்கிறது. சில சமயங்களில் நிலைமை மாறி நஷ்டம் வருகிறது. நஷ்டம் வந்தால், business செய்கின்றவரின் மற்ற சொத்துகளும் பறிபோகிறது. இந்த மாதிரி ஒரு ஆபத்து இருப்பதால், நிறைய பேர்கள் பிசினஸில் இறங்க மறுத்தார்கள்.

ஆனால் அரசாங்கத்திற்கோ business வளர்ச்சியை தூண்ட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருந்தது. இதன் பொருட்டு பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனி என்றொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இந்தச் சட்டத்தின்படி பார்த்தால், ஒரு பிஸனஸில் எந்த அளவிற்கு முதலீடு செய்துள்ளாரோ அந்த அளவிற்குதான் அவரிடம் நஷ்ட ஈடு வாங்க முடியும். மேற்கொண்டு அவருடைய மற்ற சொத்துகளைத் தொட முடியாது என்று இப்படி ஒரு சட்டப் பாதுகாப்பை வழங்கியது. இப்படி ஒரு சட்டப் பாதுகாப்புக் கிடைத்தவுடன் ஏராளமானவர்கள் பிஸனஸில் இறங்க முன்வந்தார்கள். இந்தியா பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்கீழ் இருந்த பொழுது இந்தச் சட்டப் பாதுகாப்பைப் பயன்படுத்தி EID Parry கம்பெனி 72,000 pound முதல் திரட்டியது. இவ்வளவு பெரிய தொகை பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டிற்கே சமமாகும். மக்களின் நம்பிக்கையை அதிகரிக்கும் இம்மாதிரி ஒரு உத்தியை அமெரிக்க பிஸனஸ்மேன் Sears அவர்களும் கையாண்டார். தமிடம் வாங்கும் பொருட்களைப் பற்றி திருப்தி இல்லை என்றால், அதைத் திருப்பித் தரலாம். அதற்குப் பணம் மீண்டும் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்தார். இந்தத் தகவல் மெயில் ஆர்டரில் பொருட்களை வாங்கும் ஏராளமான கிராமிய கஸ்டமர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது. மார்க்கெட்

வேதாந்தம் செயலின் நேரடி ஞானத்தையும், பூரணனின் ஞானத்தையும் இணைக்க முயல்கிறது.

செயலின் ஞானம் திறமை.

பொதுவாக லாபம் தரும் என்றுதான் நாம் நம்புவோம். ஆனால், மார்க்கெட் முதலையும் ஈட்டித்தரும் என்பதும் உண்மை. ஒரு நல்ல பிஸனஸ் செய்து கொண்டிருந்தவர் கம்பெனியை அபிவிருத்தி செய்ய கூடுதல் முதல் இல்லாமல் திண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அவருக்குத் தேவைப்பட்டது இரண்டரை கோடி. இவர் தன்னுடைய ஆடிட்டரைக் கலந்து ஆலோசித்த பொழுது நீங்கள் வங்கிகளை அணுகாமல் நேரடியாக மார்க்கெட்டை அணுகினால் 20 கோடி கிடைக்கும் என்றார்.

பாட்டிலில் விற்றுக் கொண்டிருந்த ஷாம்புவை ஒரு ரூபாய் பாக்கெட்டாக மாற்றி விற்க ஆரம்பித்தார். இதற்குப் பொதுமக்களிடம் இருந்து அமோக வரவேற்புக் கிடைத்தது. இந்தச் சமயத்தில் கம்பெனியை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பொதுமக்களிடமிருந்து பப்ளிக் டெபாசிட் கேட்பதாக விளம்பரம் செய்த பொழுது 20 கோடி உடனே கிடைத்தது. பணம் நம்மைச் சுற்றி எங்கும் இருக்கிறது. அதை எப்படி நம்மை நோக்கி வரவழைப்பது என்பதுதான் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ரகசியம். நெல்லை அரிசியாக்கி விற்கத் தெரிந்து கொண்ட அரிசி கடைக்காரர், பாட்டில் ஷாம்புவை பாக்கெட் ஷாம்புவாக மாற்றத் தெரிந்து கொண்டவர் என்று இம்மாதிரி விஷயங்கள் பணம் நம்மை நாடி வரச் செய்யும். அறிவு இல்லாதவர்கள்தான் ஊழல் போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுவார்கள். அறிவே ஏராளமாகப் பணத்தை உற்பத்தி செய்கிறது. சட்ட நுணுக்கங்களை அறிந்து கொண்டால், ஏராளமான பணத்தை நாம் மிச்சப்படுத்தலாம்.

(தொடரும்)

ஒழிச்செலை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பூரண யோகம் சூப்பர் சானிக் விமானம்.

நாம் செய்வது நாமுள்ள நிலையை நிர்ணயிக்கும்.

நூறு கோடி

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

தென்னிந்தியாவில் இதமொழி, காயாமொழி என்ற கிராமங்கள் உண்டு. அங்கு இந்த லட்சியங்களை அனைவரும் சேர்ந்து பின்பற்றினார்கள்.

முஸ்லீம் ஒருவர் ஹோட்டல் ஆரம்பித்தார். அவர் ஹோட்டலில் யார் வேண்டுமானாலும் சாப்பிடலாம். பில் தர வேண்டாம். அவர்கள் ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுவிட்டு அவரவர்களுக்கு முடிந்ததை அங்கு வைத்திருக்கும் பெட்டியில் போட்டு விட்டுப் போக ஏற்பாடு. அப்படி வந்த பணம், வர வேண்டிய பணத்தைவிட அதிகமாக வந்ததால் அதைத் தொடர்ந்து மேலும் சில இடங்களில் அதே போன்ற ஹோட்டல்கள் ஆரம்பித்தனர். சிறிது காலத்தில் அது 4 இடங்களில் பரவியது. அவர்களுக்கு பின் வந்த பரம்பரையில் அந்த லட்சியம் தொடரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தூய, தரமான உணவு தருவதை மட்டும் லட்சியமாகக் கொண்டனர். இம்முயற்சியைத் தேசத்தளவில், உலகளவில் விளையாட்டுகளில் பங்கு பெறும் வீரர்களின் கடின முயற்சியோடு நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். இவை உடலளவில் ஏற்படும் பலன்கள். தூய்மையான இப்பலனை நம் அகந்தை ஆட்கொள்ளுமானால் அதனால் பலனில்லை. தூய்மையான முயற்சி தூய்மையற்றதாக மாறி விடும். பலனைக்கூட கருதாமல் இருக்கலாம். அதனால் ஏற்படும் வெற்றிப் பெருமித்ததைத் தியாகம் செய்வது முடியாத காரியம். அது அகந்தையின் கையில் உள்ளது. அது மிகவும் சூட்சமமானது. நாம் பொதுவாக அதை அறிய முடிவதில்லை. சாவித்ரி அதை ஆண்மீகப் பெருமிதம் என்கிறது.

இதுபோன்ற திறன்கள் அநேகருக்கு உண்டு என்பது என்கருத்து. இதை உருவாக்கித் தொடர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது ஏற்கனவே நம்மிடம் உள்ளது. மனிதனுக்கு இது

சிந்தித்தால் மனத்தால் செயல்படுகிறோம்.

தெரியவில்லை. தனக்கு அப்படிப்பட்ட திறன் உண்டு என்பது ஒருவருக்குத் தெரியுமானால் அவர் சமூக அளவில் விழிப்புப் பெற்றவராவார். சராசரிக்குக் கீழ்ப்பட்ட மனிதன் துணிந்து கடினமான வேலையை ஏற்கமாட்டான். தனக்கு முக்கியமான பிரியமான குணத்தை இழக்கும் பயம் அவனுக்குண்டு. அதற்குமேல், கையிலுள்ள பணத்தை ரிஸ்க் எடுப்பது அவனுக்கு முடியாத காரியம். நூறு கோடி சம்பாதிக்க நினைக்கும் எவரும் எதையும் துணிச்சலுடன் ரிஸ்க் எடுக்கத் தயாராவது இதன் நிபந்தனை.

நம் பர்சனாலிட்டி, நல்லெண்ணம், கர்மம், சுபாவம் போன்ற அடிப்படையான கருத்துகள் நாம் எப்போதும் அறிந்தவை. இவை அன்னை வாழ்விலும் நமக்கு அதிகப் பலன் தருபவை. தம் பர்சனாலிட்டியை வளர்க்கப் பிரியப்படும் அன்பர்களுக்கு அன்னை அதற்கான உதவியை அளவுகடந்து வழங்குகிறார். என்னத்தைப் பற்றிக் கூறும் போது, என்னமே கெட்டது என்கிறார் அன்னை. எனவே நல்லெண்ணம் என்பது எண்ணத்தைக் கடந்த நிலையிலிருந்து எழுவது. கர்மம் என்பது உண்மை. ஓவ்வொரு செயலும் ஒருவரை இறப்பு வரை தொடர்கிறது. சில அடுத்த ஜென்மத்திலும் தொடர்கின்றன. நம் குணங்கள் வழியாகவே கர்மம் தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறது. அன்னையை ஏற்று கர்மத்தை நம்பாமல் நம் குணத்தை வலியுறுத்துவதை விட்டுவிட்டால் நாம் கர்மத்தைக் கடக்கலாம். நம் சுபாவம் இறுகியது, மேலும், அது மாற்ற முடியாத ஒரு அமைப்பைப் பெற்றுள்ளது. அதை மாற்றுவது கடினம். மாற்ற நினைப்பதும் தவறு. ஆனால், சுபாவம் மாற வேண்டும் என விரும்பும் அன்பர்களுக்கு அன்னை தம் உதவியை வழங்குகிறார். மனிதன் விழிப்புணர்வு பெற்றவன். அவனால் தன்னைக் கடக்க முடியும். சுய விழிப்புப் பெற்று, தன் வரையறைகளை விட்டு, அவற்றை மீறி வளர ஆர்வம் கொள்ளும் அன்பர்களுக்கு அன்னை உடனடியாக உதவி செய்ய ஒடோடி வருகிறார். தனக்குத் தெரிந்தவற்றைக் குறைவற செய்பவர் சிலர். அடுத்தவர் உதவியை எதிர்பார்த்து

உனர்ந்தால், பிராணன் நமது மையம்.

காத்திருப்பவர் பலர். தனக்குத் தெரிந்தவற்றைச் செய்பவருக்கு எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் உதவி தேடி வரும். உதவியை எதிர்பார்த்து சும்மா இருப்பவர்களுக்கு எந்த உதவியும் வராது. கடைசி வரை எதிர்பார்ப்பே மீதமாகும்.

பொதுவாக மனிதன் தன்னை நல்லவன் என நினைத்துச் செயல்படுகிறான். நமக்குள் ஆழத்தில் சென்று சற்றே திரையை விலக்கி பார்வையைச் செலுத்தினால் நல்லவை எனக் கூற மிகச் சிறிதளவே தேறும். அப்படிப் பார்த்தவற்றை மனம் ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றை விட்டுவிட முடிவெடுத்து, திருவருமாற்றத்திற்கு விழைவது சரியான செயல். நம்மை நல்லவன் என வைத்துக் கொண்டு செயல்படுவது பலன் தராது. நம்மை அறிய நம் பலம், பலவீனம் இவற்றை அறிந்து பலவீனங்களைப் பலமாக மாற்ற வேண்டும். இது இடைவிடாமல் நிகழ்ந்தபடி இருக்க வேண்டும். நம் அக்குறைகளை அறிந்து அதை விட்டுவிட முன் வந்து, அவற்றைத் திருவருமாற்ற நினைப்பது சரியான செயல்.

பணக்காரரை நல்லவன் என வைத்துக் கொள்கிறோம். கெட்டவனாக நடிப்பவன் தவறானவன் என்றும் ஹீரோவாக நடிப்பவன் உண்மையில் ஹீரோ எனவும் நாம் நினைக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் வாழ்வில் வெற்றி பெறலாம். அதனால் அவர்கள் செய்து சரி என்றாகாது. நல்லவர்களைப் போல நடிப்பவர்கள் உண்மையில் நல்லவர்கள் அல்லர். மனிதன் தனக்கும், தன் குடும்பத்திற்கும் உண்மையாக இருப்பான். அதற்கும் ஒரு எல்லை உண்டு. அதைத் தாண்டும் இடங்களில் மனிதன் ‘எனக்கே பொறுக்கவில்லை’ என்று கூறுவதை நாம் கேட்பதுண்டு.

(தொடரும்)

ஏஃகைஜெஃ

ஜீவிய மனி

பெருகுவதும் குறைவதும் பெறுபவர் மனநிலையைப் பொறுத்தது.

திருஷ்டி உள்பட எல்லா எண்ணமும் அழிய வேண்டும்.

அன்னை இலக்கியம்

முகம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

5

தேசாய்ஜியிடம் வேலைக்குச் சேர்ந்த மறுநாள் ‘பானி, நாம், நஹி, ஆயியே, ஜாவோ’ என்று ஒரு சில வார்த்தைகளையும், வார்த்தைகளைத் தாங்கிப் பிடிக்கும் வாக்கிய அமைப்புகளையும் கற்றுக் கொண்டேன். சிரமமாக இல்லை.

ஒரு மாதத்திற்குள் டெல்லியில் முக்கியமான இடங்களைத் தெரிந்து கொண்டதோடு, தனியாக வெளியே சென்று இந்தியில் பேசுமளவிற்குத் துணிச்சலும் வந்துவிட்டது. நாப்பழக்க சட்டம் செந்தமிழுக்கு மட்டும்தானா? எந்த மொழிக்கும் அதுவே சட்டம். நவீந்தன் ஸ்கூட்டர் ஓட்டவும் கற்றுக் கொடுத்தான்.

நான் வேலைக்குச் சேர்ந்து மூன்று வாரங்கள் கழித்து இறக்குமதி சான்றிதழ் பெறப் புதியதாக இடமாறுதலில் வந்திருந்த உயர்திகாரியைப் பார்க்க நவீந்தன் சென்றான். நானும் உடன் சென்றேன்.

‘எனக்குச் சட்டம் எதுவும் தெரியாதே’ என்றேன்.

‘எனக்குமதான் தெரியாது. ஆனால் சட்டத்தை அமல்படுத்துபவர்களை நன்றாகத் தெரியும்’ என்றான் நவீந்தன்.

உதவியாளர் நவீந்தனுக்கு மிகவும் பழக்கமானவர். அறைக்குள் அனுமதிக்கும்முன் ‘போன வாரமே உன்னிடம் சொல்லிவிட்டேன். ஆள் மிக நேர்மையானவர். சீதையைச் சந்தேகப்பட்ட ராமன் கூட இவரைச் சந்தேகப்படமாட்டான்’ என்றார்.

‘அதெல்லாம் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நான் சொன்னபடி நீ செய்’ என்றான்.

ஸ்வரன் சிருஷ்டியிலுள்ள பரம்பொருள்.

அதிகாரி பத்மராஜன் கேரளாவைச் சேர்ந்தவர். எங்கள் மனுவைப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு எங்கள் பக்கமாகத் தூக்கிப் போட்டார். ஆங்கிலத்தை மலையாளம் போலப் பேசினார். ‘இன்னொரு முறை இப்படி அரைகுறையான மனுவோடு என்னிடம் வரவேண்டாம். வைசென்னையே ரத்து செய்து விடுவேன். வெளியே போ’ என்று உறுமினார்.

அப்போது வேறொரு கோப்போடு உள்ளே வந்த உதவியாளர், அதை அதிகாரி முன் வைத்து விட்டு நவீந்தனைப் பார்த்து புன்னைக்கத்தார். ‘உனக்கு எத்தனை கோடி முறை வேண்டுமானாலும் நன்றி சொல்லலாம். நீ கொடுத்த மருந்தால் என் மனைவியின் முழங்கால் மூட்டு வலி பூரணமாகக் குணமாகிவிட்டது’ என்றார்.

‘எனக்கெதற்கு நன்றி? எல்லாம் ஆயுர்வேத சிகிச்சையின் மகிழமை. எல்லாவற்றிலும் போலிகள் புகுந்துவிட்டார்கள். நல்ல ஆயுர்வேத நிபுணர் குடும்ப நண்பராக அமைந்தது என் அதிர்ஷ்டம். அவர் மூலம் உங்கள் மனைவிக்கு உதவ முடிந்தது’ என்றவாறு எழுந்த நவீந்தன் ‘போய் வருகிறேன் சார்’ என்று பத்மராஜனிடம் கூறினான்.

‘என்ன அவசரம்? உட்கார்’ என்ற பத்மராஜன் உதவியாளரிடம் ‘என்ன மருந்து?’ என்று கேட்டார்.

‘என் மனைவிக்கு நான்கு வருடங்களாக முழங்கால் வலி இருந்தது. நடக்கவே முடியவில்லை. அலோபதி பார்த்து நேரமும், பணமும் நஷ்டப்பட்டு நம்பிக்கை இழந்து - விட்டிருந்தோம். பேசுசுவாக்கில் அதை நவீந்தனை சொன்னபோது ஆயுர்வேத மருந்து வாங்கிக் கொடுத்தார். நம்பிக்கையில்லாமல்தான் என் மனைவி அதைத் தடவி வந்தான். ஆறு மாதங்களில் சரியாகும் என்றார். மூன்று மாதங்களில் சரியாகி விட்டது’ என்றார் உதவியாளர்.

எங்களைப் பார்த்த பத்மராஜன் முகத்தில் நட்பு பாவம் எழுந்தது. ‘நிறைய செலவாகி இருக்குமே?’ என்றார்.

நம் பார்வையை மாற்றினால், ஜடம் திருவருமாறும்.

‘அுதெல்லாம் இல்லை. மொத்த செலவு ஜம்பது ரூபாய்தான்’ என்றார் உதவியாளர்.

‘அப்படியா? அவ்வளவுதானா? ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! என்றவர் நவநீதனைப் பார்த்து ‘மிஸ்டர் நவநீதன், நான் கேரளா என்பதால் எனக்கு ஆயுர்வேதத்தின் சக்தி பற்றித் தெரியும். ஆனால், வடநாடு வந்து பல காலமாகிவிட்டது. நல்ல மருத்துவர் எவ்ரோடும் பழக்கமில்லை. என் மாமியாருக்கு முழங்கால் வலி இருக்கிறது. அவருக்கு நான் சரியாக சிகிச்சை தரவில்லை என்று என் மனைவிக்கு என் மீது பொல்லாத கோபம். எனக்கு உதவ முடியுமா?’ என்று பணிவோடு கேட்டார்.

‘சார், எனக்கு மனிதர்களின் அன்பும், நட்பும்தான் முக்கியம். நீங்கள் சான்றிதழ் தந்தாலும் தராவிட்டாலும், உங்களுக்கு நிச்சயம் உதவுகிறேன். உங்கள் விலாசம் தந்தால் வீட்டிற்கு வந்து வலி பற்றிய விவரங்களை எழுதிக் கொள்கிறேன். நான் சொன்ன மருத்துவர் கேரளாவில் திருவள்ளாவில் இருக்கிறார். இரண்டு வாரங்களில் மருந்தை வரவழைத்து விடலாம்’ என்றான் நவநீதன்.

பரபரப்புடன் தன் விலாசத்தை ஒரு துண்டுக் காகிதத்தில் எழுதித் தந்த பத்மராஜன் ‘மாலை ஏழு மணிக்கு வந்து விடுங்கள். உங்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பேன்’ என்றார்.

‘சரி சார், நான் இந்த மனுவை எடுத்துக் கொள்கிறேன்’ என்று கூறிய நவநீதன் மெதுவாக மனுவை எடுப்பது போல நடித்தான்.

‘ஓரே ஒரு கணம் தயங்கிய பத்மராஜன் ‘அது என்னிடமே இருக்கட்டும். பல வருடங்களாக வைசென் ஸ்வைத்திருக்கிறீர்கள். அதனால் இந்த முறை சான்றிதழ் தருகிறேன். நீங்கள் வீட்டிற்கு வரும்போது தருகிறேன். ஆனால், அடுத்த முறை கவனமாக இருக்க வேண்டும்’ என்றார். மனுவிலிருந்த பிழைகளை அவரே திருத்தினார்.

‘மிகவும் நன்றி சார்’ என்று மிகையாக உணர்ச்சிவசப்பட்டான் நவநீதன்.

ஆசையை விலக்கிப் பலனை நினைப்பது மனத்திலிருந்து சைத்திய புருஷனுக்குப் போவது போல்.

‘இதெல்லாம் நமக்குள் எதற்கு?’ என்ற பத்மராஜன் எழுந்து வந்து அறைக் கதவை திறந்து விட்டார்.

வெளியே வந்ததும் ‘என் அத்தைக்கும் கால் வலி இருக்கிறது’ என்றேன்.

‘நல்ல டாக்டரைப் பார்க்கச் சொல்’ என்றான் நவநீதன்.

‘ஆயுர்வேத மருந்து?’ என்றேன்.

‘எனக்கு யாரையும் தெரியாது. கேரளத்துக்காரருக்கு எதையாவது வாங்கி ஏதாவது பாட்டிலில் ஊற்றி தர வேண்டியதுதான்’ என்றான் நவநீதன்.

‘உதவியாளர் நன்றி சொன்னாரோ!’ என்றேன்.

‘நீ என்ன இவ்வளவு மக்கா?’ என்ற நவநீதன் தொடர்ந்து ‘சின்ன அதிகாரி பெரிய அதிகாரிக்கு அடங்குவான். பெரிய அதிகாரி எந்த அரசியல்வாதிக்கும் அடங்குவான். பதவியில்லாத அரசியல்வாதி பதவி யிலிருக்கும் அரசியல்வாதிக்கு அடங்குவான். பதவியிலிருப்பவன் பத்திரிக்கைக்காரனைப் பார்த்து பயப்படுவான். பொதுவாக இவர்கள் எல்லோருமே மனைவிக்குக் கட்டுப்படுவதுண்டு. மனைவி குழந்தைக்குக் கட்டுப்படுவாள். இது முடிவில்லாத வட்டம். எவரை எதற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற தெளிவு வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சேட் ‘எல்லோருக்கும் விலை உண்டு. விலை இல்லாத மனிதன் உலகில் இல்லை’ என்று அடிக்கடி சொல்வார். தான் அப்பழக்கில்லாதவன் என்று நினைத்துக் கொள்பவன், தனக்குக் கெட்ட பெயர் வந்துவிடக்கூடாது என்று சுதா பயந்து கொண்டிருப்பான். அது அவன் தர வேண்டிய விலை’ என்றான்.

‘அதற்காகப் பொய் சொல்ல வேண்டுமா? தப்பில்லையா?’ என்று கேட்டேன்.

‘மனுவில் இருந்த குறை மாமியாருக்கு மருந்து வேண்டுமென்றால் நிறைவாகி விடுமோ? பணம் வாங்காதது மட்டுமே நேர்மை என்று சொல்ல முடியுமா? மருந்து

கேட்பதைக் கொடுக்கும் தெய்வம்.

தந்தாலும்கூட நான் சான்றிதழ் தர மாட்டேன் என்று சொல்லி யிருந்தால் அவரை பாராட்டியிருக்கலாம். பத்மராஜனுக்கு நான் தரப்போகும் மருந்து போதும்’ என்றான் நவநீதன்.

மாலையில் நவநீதன் மட்டும் பத்மராஜனின் வீட்டுக்குச் சென்று சான்றிதழை வாங்கி வந்தான். ‘அவர் மாமியாருக்கு என்ன பிரச்சினை?’ என்று கேட்டேன். கிறுக்கலாக எழுதப்பட்டிருந்த காகிதத்தை என்னிடம் தூக்கிப் போட்டான்.

6

அன்றிரவு என்னால் சரியாக உறங்க முடியவில்லை. வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டுதான். பகடையாட்டமாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால், விதிமுறைகளை மீறிக் கொண்டே இருந்தால் விளையாட்டில் என்ன சுவையிருக்க முடியும்?

நன்னிரவில் கால்வலிக்கு ஆயுர்வேத மருந்து கேட்டு தெற்குமாசி வீதி செக்கடை பாலன் நாயருக்கு நீண்ட கடிதம் எழுதினேன். அதன்பின்தான் என்னால் உறங்க முடிந்தது. மறுநாள் அலுவலகம் போகும் வழியில் கடிதத்தைத் தபாலில் சேர்த்தேன். நவநீதன் சிரித்தான்.

அதைப்பற்றித் தகவலுக்காக காஞ்சனாவிற்கும் எழுதினேன். ‘இப்படியெல்லாம் செய்வதுதான் வேலையா என்று நினைத்தால் உறக்கம் வர மறுக்கிறது’. என்று வருத்தப்பட்டிருந்தேன். ஆனால், அவனே நேரடியாக களமிறங்குவாள் என்று எதிர்பார்க்க வில்லை. இரண்டு வாரம் கழித்து காஞ்சனாவிடமிருந்து பார்சல் வந்தது.

பலகார மூட்டை என்று நினைத்தேன். அதுவும் இருந்தது. கூடவே கொட்டம் சுக்காதி தைலம் மூன்று பாட்டில்களும், காயத்திருமேனி தைலம் ஆறு பாட்டில்களும் அதிலிருந்தன. மதுரையில் கிடைக்கும் மருந்துகளைப் பற்றிய நான்கு பக்கப் பட்டியல் ஒன்றும் பார்சலில் இருந்தது. ‘இந்த வேலையெல்லாம்

எதைப் பெறவும் அனுமதிக்கும் பிரம்மம்.

நான் செய்ய மாட்டேனா?’ என்று திட்டிவிட்டு மருந்துகளைப் பயன்படுத்தும் முறையை விரிவாக எழுதி இருந்தான். ‘கொட்டம் சுக்காதி யால் இரண்டு நாட்களிலேயே அம்மாவுக்கு வளி குறைந்து விட்டது. காயத்திருமேனி உங்களுக்கு. ஒழுங்காகத் தேய்த்துக் கொள்ளுங்கள். உடல் உளைச்சல் இருக்காது. தூக்கமின்மை என்ற பேச்சே இல்லாமல் போய்விடும்’ என்று குறிப்பிட்டிருந்தாள். மருந்தைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது என்றாலும், காஞ்சனாவின் அன்பைப் பற்றித் தெரியும் என்பதால் அவள் அனுப்பிய எண்ணையை தினமும் பயன்படுத்த முடிவு செய்தேன்.

மதுரையிலிருந்து மருந்து வரும் என்று எதிர்பார்க்காத நவநீதன் ‘என்னால் அவரோடு ஒத்துப் போக முடியும் என்று தோன்றவில்லை. நீயே அவரிடம் கொடுத்துவிடு. அவரோடு உனக்காவது நல்ல உறவு உண்டாக்கட்டும்’ என்றான்.

பத்மராஜனிடம் மருந்தைக் கொடுத்தபோது என் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு ‘பெரிய உபகாரம், பெரிய உபகாரம்’ என்று கூறினார். பின் அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் உரிய விசேஷக் கோப்பையில் எனக்கும் காபி கொடுத்தார். அவரது அறைக்கு வந்து போய்க் கொண்டிருந்த அதிகாரிகளிடம் ஏதோ நான்தான் ஆயுர்வேதத்தைக் கண்டு பிடித்தவன் என்ற ரீதி யில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். அவர்கள் அனைவரும் ஒருவர் விலக்கின்றி என்னுடன் நட்புடன் பழக முயன்றனர். நானும் கற்பூராதி, வாதநாராயணம் என்று பட்டியலில் பார்த்த பெயர்களை உதிர்த்து, அவர்களுக்கு என்னால் முடிந்த நம்பிக்கையைத் தந்து கொண்டிருந்தேன். கைதோநி சேர்த்த எண்ணைய் பூசினால் கேரளத்துப் பெண்களைப் போல வளமான கூந்தல் முழங்கால் வரை நீண்டு வளரும் என்று சொன்னபோது நடுவயது பெண் அதிகாரி உடனடியாக நான்கு பாட்டில்கள் வேண்டும் என்று கூறி முன்பணமும் கொடுத்தார்.

எனக்கே இத்தனை மரியாதை என்றால் டாக்டர்களுக்கும், யோகிகளுக்கும் ஏன் தெய்வத்திற்கு நிகரான மரியாதை

பெறும் அளவுக்குத் தரும் அன்னை.

கிடைக்காது? தவறான மருத்துவர்களும், தவறான யோகிகளும் எத்தனையோ கெடுதல்கள் செய்தபின்னும், தன்னை மீறிய சக்தி உதவாதா என்ற ஏக்கம்தானே மீண்டும், மீண்டும் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்கிறது?

அதிகாரிகளுக்கு நான் கொடுத்த வார்த்தையைச் சிறுபிசகின்றி காப்பாற்றினேன். அதற்குக் காரணம் காஞ்சனாதான்.

சிலநாட்கள் கழித்து பத்மராஜனின் மாமியாரின் கால்வலி சற்று குறைந்தபோது அவர் வீட்டிற்கு விருந்துக்கு வரச்சொல்லி எனக்கு அழைப்பு விடுத்தார். என் கொடி அலுவலகத்தில் சற்று உயர்த்தில் பறக்கத் தொடங்கியது.

தேசாய்ஜி அவரது அறைக்கு என்னை அழைத்து ‘விருந்தை அவர் தருகிறாரா? அல்லது நீ தரப் போகிறாயா? என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. உதவி கேட்டு மந்திரி கூட பத்மராஜனிடம் போக முடியாதே’ என்று சொல்லிச் சொல்லி ஆச்சரியப்பட்டார்.

பொதுவாகப் பணத்திற்காக மனிதன் எதையும் செய்வான் என்றாலும், வேறு பலவும் அவனுக்குத் தேவை. அவற்றிற்காகவும் அவன் செயல்படுவான் என்று தெரிந்து கொண்டதும், பணம் தருவதை தவிர்த்து வேறு வழிகளில் என் காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டேன்.

அதிகாரிகளின் உறவினர்கள் டெல்லி வந்தால், அவர்களுக்கு பயணச் சீட்டு வாங்குவது, டெல்லியைச் சுற்றிக் காட்டுவது, ஆக்ராவிற்கு அழைத்துப் போவது என்று ஆரம்பித்து எத்தனையோ வேலைகள் இருந்தன. அவற்றை நான் செய்து கொடுக்கத் தொடங்கியதும், அதிகாரிகளிடம் மட்டுமல்லாமல் அவர்களது குடும்பத்தினரிடமும் நல்ல பெயர் கிடைத்தது.

விருந்துக்கு அழைத்த பத்மராஜன் நான் விடைபெற்றுக் கொள்ளும்போது இரண்டு சீட்டுகளைக் கொடுத்தார். ‘குடியரசு

தினவிழாவில் பாசறை திரும்பும்¹ நிகழ்ச்சிக்கான விசேஷ பாஸ். போய் முக்கியஸ்தர்களுடன் அமர்ந்து பாருங்கள். நன்றாக இருக்கும்’ என்றார்.

7

நவநீதன் ‘ஏற்கனவே இரண்டு முறை பார்த்துவிட்டேன்’ என்று கூறிக் குடியரசு தினவிழாவிற்கு வர மறுத்துவிட்டான்.

ஜனிஷாவிடம் ‘நீங்கள் வருகிறீர்களா? சுதந்திரம், குடியரசு போன்றவை எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதை நமக்குப் புரிய வைக்கும் நிகழ்ச்சி’ என்று சாதாரணமாகத்தான் சொன்னேன்.

ஜனிஷா பத்ரகாளி அவதாரமெடுத்துவிட்டாள். ‘தேசத்தை பிரிக்கச் சொல்லும் மதராஸிலிருந்து வந்தவன் குடியரசு பற்றி எனக்குச் சொல்கிறாயா? ஒரு சிக்கலும் இல்லாமல் சொகுசாக தென்னாட்டில் வாழ்ந்தவனுக்குச் சுதந்திரம் பற்றி என்ன தெரியும்? செத்தவனுக்குத்தான் சுடுகாடு என்றால் என்னவென்று தெரியும்’ என்று கோபப்பட்டாள்.

‘புரியாமல் பேசிவிட்டேன்’ என்று சமாதானம் செய்தேன்.

‘எனக்குப் பதினாறு வயதாகும்போது நாங்கள் சுதந்திரம் வருவதற்கு முந்தைய பிரிக்கப்படாத பஞ்சாபில் ஒரு கிராமத்தில் இருந்தோம். அது இன்று பாகிஸ்தானில் இருக்கிறது. இருபது ஏக்கர் நிலமிருந்தது. கிராமத்தில் அதிக வசதியான குடும்பம் எங்களுடையதுதான். இருபது ஏக்கர் பெரிய வசதியா என்று கேட்காதே. பத்து ரூபாயைப் பார்த்திராத கூட்டத்தில் நாறுறாப்ப வைத்திருப்பவன் பெரிய பணக்காரன்தான். இங்கு மாடுகள் இருப்பது போல எங்கள் கிராமத்தில் ஒட்டகங்கள் நிறைய இருக்கும். அங்கே பெண்கள் பேப்பர், புத்தகம் படிக்கக்கூடாது. கெட்டுப் போய்விடுவார்கள் என்பதால் அந்தத் தடை. அம்மா திருட்டுத்தனமாக எனக்கு எழுத்துக் கூட்டிப் படிக்க சொல்லித் தந்திருந்தார். அவர் எப்படிக் கற்றுக் கொண்டார் என்று எனக்குத்

¹ Beating Retreat

உன் நிலை உன் திருமணத்தின் நிலை.

தெரியாது. வசதியிருந்தாலும் எங்கள் குடும்பத்தில் எல்லோரும் வேலை பார்ப்போம். அம்மா மேற்பார்வையில் அடிமை மாதிரி வீட்டு வேலையும், அப்பா மேற்பார்வையில் மாடு மாதிரி வயல் வேலையும் செய்து நன்றாக வளர்ந்திருந்தேன். அழகாக இருப்பேன்' என்றாள் ஜனிஷா.

'இப்போது மட்டுமென்ன? மிகவும் அழகாகத்தான் இருக்கிறீர்கள் பெறுவன்னி' என்றேன்.

'ஆமாம், எல்லோருமே அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள்' என்று நான் சொன்னதை உடனே ஆமோதித்த ஜனிஷா தொடர்ந்து தன் கதையைச் சொன்னாள்.

'திட்டரென்று ஒருநாள் வெகு சீக்கிரத்தில் சுதந்திரம் வரப் போகிறது என்று பெரியவர்கள் சொன்னார்கள். யாரிடமிருந்து என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆண்கள் சந்தோஷப் பட்டதால் பெண்களும் சந்தோஷப்பட்டதோம். சுதந்திரம் நல்ல விஷயம் என்று தோன்றியது. சுதந்திரம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாமல் இனிப்பு பலகாரம் செய்து கொண்டாடினோம். சிலநாட்கள் கழித்துப் பிரிவினை என்றார்கள்.

'நான் பிறந்ததிலிருந்து என் நெருங்கிய தோழியாக இருந்தவள் பக்கத்து வீட்டு மெஹருன்னிசா. மெஹர் என்று கூப்பிடுவோம். ஷாவல் மாத ரம்ஜான் விரதம் முடிந்து ஈத் பெருநாள் வந்ததும், அவனோடு உட்கார்ந்து பிரியாணி செய்ய ஒரு மூட்டை வெங்காயம் நறுக்கிக் கொடுப்பேன். அம்மா அவளுக்கு மெஹந்தி போட்டுவிடுவார். பத்ரமாதம் கோகுலாஷ்டமி அன்று எங்கள் வீடு முழுவதும் குட்டிக் கிருஷ்ணனின் பாதங்களை மெஹர்தான் வரைவாள். கொஞ்சம் கோணலாக வரைந்தாலும் அவள் அப்பா அவளைத் திட்டி, திரும்ப சரியாக வரைய வைப்பார் பெரிய குண்டா நிறையுமளவிற்கு லட்டு உருட்டித் தருவாள். மாவிலை பறித்து தோரணம் கட்டுவது அப்துல் அண்ணனின் கட்டமை.

'அப்துல் மெஹரின் அண்ணன். எனக்கும் அண்ணன்தான். நான் வெளியூர்களுக்கு சிநேகிதிகள் வீட்டு விசேஷங்களுக்குத்

ஆண்டவனை நோக்கிச் செல்லும் அளவு மீறிய சக்தி பக்தியாகும்.

தனியே போக வேண்டியிருந்தால் அப்பா அப்துல் அண்ணனோடு மட்டும்தான் அனுப்புவார். அண்ணனுக்கு என் மீது மிகவும் பிரியம். 'எவ்வளவு சேவை செய்கிறேன்! உனக்கு பின்னை பிறந்தால் என் பெயர்தான் வைக்க வேண்டும். புரிகிறதா?' என்று மிரட்டுவார். எங்கள் குடும்பங்களுக்குள் ஒரு பிரிவும் இல்லை. பரஸ்பரம் அணுபும், நம்பிக்கையும் மட்டுமே இருந்தன. எல்லாமே கனவு போலிருக்கிறது.

'தேசம் இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்று பிரிந்து விட்டது. சிலர் அங்கேயும், சிலர் இங்கேயும் இடம் மாற வேண்டும் என்று பெரியவர்கள் பேசிக் கொண்டபோது எங்களுக்கு அரசியல் புரியவேயில்லை. 'நிக்காஹ் பண்ணியதும் கணவன் வீட்டிற்குப் போகிறோம் இல்லையா. அது போல இருக்குமோ?' என்று மெஹர் சந்தேகம் கேட்டாள். நானும் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நினைத்தேன். இதுவும் நல்ல விஷயம்தானே என்று நினைத்துக் கொண்டு அதைக் கொண்டாட இனிப்பு செய்யட்டுமா என்று அப்பாவிடம் கேட்டேன். 'முட்டாள் ஒட்டகமே' என்று கத்திக் கொண்டு அப்பா அடிக்கவே வந்து விட்டார். அப்போதுதான் பிரிவினை கெட்டது என்பது புரிந்தது. மனித மனதில் மதப்பிரிவினை என்ற ஒன்று உண்டு என்பதும் அதனால், மனித உறவுகளும், தேசமும் பிளவுபடும் என்பதும் அப்போதுதான் அனுபவபூர்வமாகப் புரிந்தது.

'நினைக்க முடியாத வேகத்தில் எல்லாமே மாறத் தொடங்கின. இந்துக்கள் தனியாகவும், முஸ்லீம்கள் தனியாகவும் கூடிப் பேச ஆரம்பித்தனர். வேற்று மதத்தினர் வீடுகளுக்குச் செல்வது குறைந்தது. நேரில் பார்த்தால் பார்க்காதது போல நகர ஆரம்பித்தவர்கள் பின் முகத்திற்கு நேராகவே திட்டிக் கொண்டார்கள். நானும், மெஹரும் சந்திப்பது கூட நின்று போயிற்று. எத்தனையோ தலைமுறைகளாக வளர்ந்த உறவு மதத்தால் சில நாட்களுக்குள் சிதைந்து விட்டது.

'ஒருநாள் காலையில் நான் வயலுக்குப் போய் சிறிது நேரம் வேலை செய்துவிட்டு, மதிய சாப்பாட்டிற்காக வீடு திரும்பிக்

உடல் பெற்று, மனம் சிறியது.

கொண்டிருந்தேன். எங்கள் தெருமுனைக்கு வந்தபோது, எவ்ரோ விட்டெறிந்த மாங்காய் என் பின்புறத்தின் மீது பட்டது. கோபத்துடன் சுற்றிப் பார்த்தேன். தெருமுனை மாமர நிழலில் அப்துல் அண்ணன், அவரது நண்பர்ணோடு நின்று கொண்டிருந்தார். ‘அண்ணா, பின்னாலிருந்து எவ்னோ மாங்காய் எறிகிறான்’ என்று அண்ணனிடம் புகார் செய்தேன்.

‘அப்போது அவர் கண்களில் கடுமையான வெறுப்பு எழுந்தது. அருகே இருந்தவன் தலையில் ஒரு தட்டுத்தட்டி ‘துப்பட்டா போடாத ஜாலக்காரியின் முன்புறம்தானே மாங்காயை போடச் சொன்னேன்?’ என்றும் நான் அதிர்ந்து போனேன். அஞ்சவில்லை. என் வீடு, என் தெரு, என் ஊர், என் உறவினர்கள் என்ற நினைப்பில் நான் துப்பட்டா இருந்தாலும் எப்போதுமே போட்டதில்லை.

‘அண்ணா, நீங்கள் இப்படியெல்லாம் பேசலாமா? நானும், மெஹரும் வேறா?’ என்று கேட்டேன். என்னை நெருங்கி வந்து முறைத்து ‘வேறுதான்’ என்று உறுமினார் அப்துல் அண்ணன். ‘என் தேசத்தில் நான் எது வேண்டுமானாலும் பேசுவேன். நீ யார் அதைக் கேட்க?’ என்றார்.

‘இன்னொரு அண்ணன் ‘துப்பட்டா இல்லாமல் தெருவில் நடப்பவள் மேல்சட்டை இல்லாமல் நடந்தாலும் தப்பில்லை’ என்று சொல்ல எல்லோரும் என்னைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

‘மெஹரின் அப்பாவைக் கடவுள்தான் அப்போது அங்கே அனுப்பி வைத்தார். தொலைவிலிருந்தே கையை ஓங்கி கூச்சலிட்டுக் கொண்டு வந்தார். அவரைப் பார்த்ததும் அப்துல் அண்ணனைத் தவிர பிறர் விலகிச் சென்றனர். ‘அங்கே எதிரிகள் நம் பெண்களைக் கேவலப்படுத்துகிறார்கள்’ என்று கோபத்துடன் சொன்னார் அண்ணன். ‘அதற்கு? எதிரியாம் எதிரி! சைத்தானே! சைத்தானே!’ என்று அண்ணனைத் திட்டினார் மெஹரின் அப்பா. என்னைப் பார்த்து ‘இனிமேல் நீ வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தால் காலை ஓடித்துவிடுவேன். ஓடு! ஓடு!’ என்று கத்தினார்.

ஆர்வம் தீர்ந்தால் செய்வதொன்றில்லை.

‘வீடு திரும்பியதும் அம்மாவிடம் நடந்ததைச் சொன்னேன். அப்போது அப்பாவும் இருந்தார். ‘நான் கேள்விப்பட்டது உண்மைதான். இன்றோ, நாளையோ நம்மைத் தாக்கப் போகிறார்கள். அதற்காகத்தான் முதல்கட்டமாக ஐனிஷாவை வம்புக்கு இழுத்திருக்கிறார்கள்’ என்றார்.

‘அன்று மதியம் முழுவதும் பணத்தையும், நகைகளையும், பத்திரங்களையும் அப்பா மூட்டை கட்ட, அம்மா துணிகளை மூட்டை கட்டினார். என்னிடம் ஒரு சிறு பொட்டலத்தை கொடுத்து எப்போதும் சுட்டைக்குள் வைத்திருக்கச் சொன்னார். அப்பா தன் பெரிய மீசைக்கு வெண்ணென்று தடவி நன்றாக முறுக்கிவிட்டுக் கொண்டார். அதன்பின் துப்பாக்கியை எடுத்தார்.

‘கப்பல் படையில் வேலை பார்த்த என் மாமா மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு அப்பாவிற்குத் தங்கமுலாம் பூசிய நீளமான வின்செஸ்டர் துப்பாக்கி ஓன்றை பிறந்த நாள் பரிசாக்க கொடுத்தார். ‘எதிரிகள் கப்பலில் தொற்றி ஏறப் பார்த்தால் நெருக்கத்தில் சுட உதவும் ஷாட்கன்’ என்றார். அப்போதே அம்மா ‘எல்லாவற்றிற்கும் உயிருண்டு. இதை வீட்டில் வைத்திருந்தால் உபயோகிக்கச் சொல்லித் தூண்டும்’ என்று மாமாவைத் திட்டினார். ‘சுவரில் மாட்டி வைத்தால் அது அமைதியாக தியானம் செய்யப் போகிறது’ என்று அப்பா சொல்லிவிட்டார். நான்கு கிலோ எடை இருக்கும். தூக்கிப் பார்த்திருக்கிறேன். அப்பா சுவரில் அலங்காரத்திற்காக மாட்டியிருந்த துப்பாக்கியை எடுத்து என்னென்று போட்டு சுத்தம் செய்து சரியாக வேலை பார்க்க வைத்தார். குண்டுகளை அதன் வயிற்றில் நிரப்பினார். அதிகப்பட்சம் ஆறுகுண்டுகள் மட்டுமே போட முடியும்.

‘வெறி பிடித்த நூறு பேர் கூட்டம் வந்தால் எத்தனை பேரை உங்கள் துப்பாக்கியால் சுட்டு எங்களை காப்பாற்ற முடியும்?’ என்று அம்மா கேட்டார்.

மனம் வற்புறுத்த அனுமதிக்காது.

‘நீண்ட நேரம் மொனமாக இருந்த அப்பா பின் கலக்கமில்லாத குரலில் ‘உனக்கு புரியவில்லையா? எதிரிகளிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டால் முதலில் நம் மகளையும், அடுத்து உன்னையும் சுட்டுக்கொன்று உங்கள் இருவரையும் காப்பாற்றி விடுவேன். அதற்குத்தான் இந்தத் துப்பாக்கியை வைத்திருக்கிறேன்’ என்றார்.

‘உங்களை ஒருபோதும் குடும்பத்தை அழித்த கொலைகாரராக விடமாட்டோம்’ என்ற அம்மா மார்புக்கச்சையில் வைத்திருந்த சிறு பொட்டலத்தை எடுத்துக் காட்டினார். ‘விஷம். ஜனிஷாவிடமும் இருக்கிறது நாக்கில் பட்டாலே உயிர் போய்விடும். எவனும் எங்களை உயிரோடு தொட்டு விடமுடியாது’ என்றார்.

அப்பா அம்மாவின் தோளில் தலை சாய்த்து விம்மி அழுதார். அம்மா அப்பாவின் கண்ணீரைத் துடைத்து கண்ணத்தை வருடிக் கொடுத்தார்.

‘கலவரம் அப்போதுதான் ஆரம்பித்திருந்ததால் முகத்தை மூடிக் கொண்டு இரவில் தாக்குதல் நடத்துவார்கள். எப்போது வேண்டுமானாலும் தாக்குவது என்பது பின்னாளில்தான் வந்தது. சட்டபயம், தயவுதாட்சன்யம், மனசாட்சி எல்லாம் அன்றுவரை முழுமையாக அழிந்து விட்டிருக்கவில்லை. அன்றிரவு கலக்ககாரர்கள் எங்கள் வீட்டிற்கு வருவார்கள் என்று அப்பா நினைத்தார். எங்களை பர்தா போட்டுக் கொள்ள சொல்லிவிட்டு, அவர் முஸ்லீம் குதிரை வண்டிக்காரர் போல வேஷம் போட்டுக் கொண்டார். மூட்டைகளோடு வண்டியை ஊருக்கு வெளியே நிறுத்தி வைத்தார். மாலைத் தொழுகை ஆரம்பித்ததும் ஊரடங்கியது. வீட்டில் விளக்கேற்றி வைத்துவிட்டு நாங்கள் மூவரும் அரையிருட்டில் சுத்தமில்லாமல் நடந்து சென்று வண்டியில் ஏறிக் கொண்டோம். அப்பா வண்டியோட்டினார்.

‘எங்கே போகிறோம்?’ என்று கேட்டேன்.

‘நம் தேசத்திற்கு’ என்றார் அப்பா.

பிராணனும் வற்புறுத்த அனுமதிக்காது.

‘இத்தனை வருஷமாக நாமிருந்த இந்த இடம் நம் தேசமில்லையா?’ என்றேன்,

‘இனிமேல் இல்லை’ என்றார் அப்பா.

‘எங்களுக்கு உருதும், பஷ்தோவும் நன்றாகத் தெரியும். உருதோடு, பஷ்தோவும் சரளமாகப் பேசுபவர்கள் நிச்சயம் வடக்கு முஸ்லீம்களாகத்தான் இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை பெரும்பாலானவருக்கு இருந்ததால் தடையில்லாமல் பல ஊர்களையும் கடந்து செல்ல முடிந்தது. எவருக்காவது சந்தேகம் வந்தால், அப்பா கொண்டு வந்திருந்த நகைகளில் ஒன்று சந்தேக நிவர்த்தி செய்து வைத்தது.

‘சில இடங்களில் இந்துக்களை முஸ்லீம்கள் அடித்தார்கள். சில இடங்களில் முஸ்லீம்களை இந்துக்கள் அடித்தார்கள். எல்லா இடங்களிலும் மனிதர்கள் மனிதர்களை அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ‘யாராவது நம்மைப் பிடித்துவிட்டால் ஒரு வினாடி கூட யோசிக்காமல் உடனே விஷத்தை விழுங்கி விடு’ என்று அம்மா வழியில் ஆயிரம் முறையாவது சொல்லியிருப்பார். பத்து நிமிஷத்திற்கொரு முறை விஷம் பத்திரமாக இருக்கிறதா என்று அம்மா தொட்டுப் பார்த்துக் கொள்வார். அவர் வாழ்நாளில் மங்களாகுத்திரத்தைக் கூட அத்தனை முறை தொட்டுப் பார்த்ததில்லை.

‘அப்பா என்னென்னவோ தந்திரங்கள் செய்தார். ஒரு கட்டத்தில் பாதுகாப்புக் கலை தர பணமில்லாததால் வண்டியை விற்று விட்டோம். பல இடங்களில் பகலில் ஒளிந்து இரவில் வயல்களின் வழியே நடந்தோம். வயல்களில், காடுகளில் வெட்டவெளியில் பாம்புகளோடும், தவளைகளோடும் பதுங்கி உறங்கினோம். ஆனால், விருப்பத்தோடு உயிரை விட்டுவிடத் தயாராக இருந்ததால் நாங்கள் ஒரு நிமிடம் கூட எதற்கும் பயப்படவில்லை. வழியெல்லாம் எத்தனை விதமான அவலங்கள், கோரங்கள், வலிகள்! மனிதனின் ஆழ்மனத்துக் கீழ்மைகள் எல்லாவற்றையும் நாங்கள் பார்த்தோம்.

உடலை வற்புறுத்தினால் நிமிஷம் மணியாகும்.

அதையெல்லாம் பார்த்திருந்தால்தான் சுதந்திரமான ஐனநாயக தேசம் பூலோக சொர்க்கம் என்பது புரியும்.

‘பதி னெட்டு நாட்கள் பசியும், பட்டினியுமாக நடந்து ஒரு சிறு கீறல் கூட இல்லாமல் இந்திய எல்லைக்கு வந்து சேர்ந்தோம். நாங்கள் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டியதும் எங்களுக்குப் பிரமாதமான வரவேற்பு கிடைத்தது. ‘டாக் சப்பாத்தியும், நிறைய இனிப்பும், புதிய ஆடைகளும் தந்தார்கள். அம்மாவிற்குக் குங்குமம் இட்டுவிட்டார்கள். அப்பாவிடம் வழியில் என்னவெல்லாம் நடந்தது என்று ஆண்கள் கேட்டார்கள். அப்பா சொல்லச் சொல்ல எல்லோருக்கும் ஆவேசம் வந்தது.

‘பலநாளைய வெட்டவெளி வாழ்க்கை முடிவிற்கு வந்தது. அன்றிரவு கல்கட்டத்தில் உறங்கச் சென்றபோது அதுவரை அழாத் அம்மா தேம்பித் தேம்பி அழுதார். நிம்மதி பெருமூச்ச விட்டார் அப்பா. ‘இனி பயமில்லாமல் உறங்கலாம். பஞ்சாபிற்கு வந்துவிட்டோம்’ என்றார்.

‘முன்பும் பஞ்சாபில்தானே இருந்தோம்?’ என்று புரியாமல் கேட்டேன்.

‘முட்டாள் ஓட்டகமே! அது அவர்கள் பஞ்சாப். இது நமது பஞ்சாப். இதுதான் நம் தேசம். இனி பயமில்லை’ என்றார் அப்பா.

‘ஆமாம். விஷத்தைத் தூக்கி ஏறிந்து விடலாம்’ என்றார் அம்மா.

‘மெஹர் கதி?’ என்று கேட்டேன். ‘நம் தேசத்தில் நாம் பத்திரமாக இருக்கிறோம். அவன் தேசத்தில் மெஹர் பத்திரமாக இருப்பான்’ என்றார் அம்மா. ‘இனி அவளைப் பார்க்க முடியாதா? மீண்டும் ஒரே தேசமாக முடியாதா? ஒரே குடும்பமாக முடியாதா? என் ஆசை அதுதான்’ என்று கேட்டேன். எனக்கு எவரும் பதில் சொல்லவில்லை.

‘கிராமத்துத் தலைவர் அப்பாவின் துப்பாக்கியை விலைக்குக் கேட்டார். ‘மானை சுடுவதற்கென்றால் விலை முன்னாறு ரூபாய்க்குக் குறையாது. எதிரியைச் சுடுவதற்கென்றால் இலவசமாகத் தருகிறேன்’ என்றார் அப்பா. தலைவர் நெகிழ்ந்து

உயிர்ற ஜடம் மாறுவது திருவுள்ளம்.

போய்விட்டார். ‘மான் பாவம், அதையேன் சுடப் போகிறேன்?’ என்றார். அப்பா துப்பாக்கியை அவருக்குப் பணம் வாங்காமல் தந்துவிட்டார். ‘தலைவர் நம்மை டெல்லிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப் போகிறார். இனி அங்கேதான் வாழப் போகிறோம்’ என்றார் அப்பா.

‘டெல்லிக்கு வரும்போது கையில் பணமோ, நகையோ இல்லை. சில மாதங்கள் குடிசையில் இருந்தோம். அகதி வாழ்க்கை. திடீரென்று இத்தனை லட்சம் பேர் வந்தால் அரசாங்கத்தால்தான் என்ன செய்துவிட முடியும்? படேலும், நேருவும் தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக் கொண்டாலும், எங்களுக்குப் பல உதவிகள் செய்தார்கள். பின் அரசாங்கம் கரோல்பாகில் அகதிகளுக்கான அடுக்குமாடி வீடுகளில் ஒன்றைக் கொடுத்தது. அப்பா வண்டி இழுத்தார். அம்மா பல பங்களாக்களில் தோட்ட வேலை செய்தார். நான் ‘வீட்டு வேலைக்குப் போகிறேன்’ என்றபோது ‘முட்டாள் ஓட்டகமே’ என்று திட்டிய அப்பா என்னைப் படிக்க வைத்தார். பிரைவேட்டாகப் படித்துப் பரீட்சை எழுதினேன். இருபத்தியிரண்டு வயதில் தேசாய்ஜியிடம் வேலைக்கு சேர்ந்தேன். அரசாங்க அதிகாரியைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டேன். சொந்த வீடு வாங்கினேன். அவருக்குக் கார் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். பின்னள் பிறந்ததும் அப்துல் என்று பெயர் வைத்தேன். பெண்ணின் பெயர் மெஹர்’ என்றாள் ஐனிஷா.

அவளைத் திகைப்புடன் பார்த்தேன். ‘அப்துல்?’ என்றேன்.

‘அப்துல் அன்னன் நல்லவர்தாம். கூட்டத்தின் பகுதியாக மாறிய போதுதான் குரங்கு புத்தியைக் காட்டிவிட்டார். அவர் மீது எனக்கு எந்த வருத்தமும் இல்லை. அன்புதான் இருக்கிறது’ என்று கூறி புன்னகைத்தாள் ஐனிஷா.

தன் பின்னளக்கு அப்துல் என்று பெயர் வைத்ததோடு, அப்துல் நல்லவன்தான் என்று ஐனிஷா சொன்னது என்னை வெகுவாகப் பாதித்தது.

சரணாகதி பலித்தால் திருவுள்ளம் நிறைவேறும்.

‘துஷ்டனைக் கண்டால் தூர் விலகு என்று எங்களுமில் சொல்வார்கள்’ என்றேன்.

‘இதுதான் நல்லது என்று எதையும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. அப்துல் அண்ணன் எங்கள் குடும்பத்திற்கு எதிராக நடந்துகொண்டது எங்கள் முன்னேற்றத்திற்காகத்தான் என்பதில் இன்று எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை. நான் கிராமத்திலேயே இருந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? பக்கத்துக் கிராமத்தில் படிக்காத விவசாயியைக் கல்யாணம் செய்து, குழந்தை பெற்று, சமைத்து, களையெடுத்து, உலகமென்றால் என்னவென்றே தெரியாமல் செத்துப் போயிருப்பேன். நான் இன்று வாழும் சுதந்திரமான வாழ்க்கையை ஏதுமறியா கிராமத்து அடிமைப் பெண்ணால் பெற முடிந்ததற்கு அப்துல் அண்ணன்தான் காரணம். அவர் அடாவடித்தனம் செய்த ஆண்டவன்’ என்றாள் ஜனிஷா.

அவளது கோணம் சிறிது வியப்பைத் தந்தது. ‘உங்கள் கதையைக் கேட்கவே கஷ்டமாக இருக்கிறது’ என்றேன்.

‘என் கதை சோகமானதில்லை. அது வெற்றிக் கதை’ என்ற ஜனிஷா ‘பிரிவினெயின் போது எத்தனை லட்சம் பேர் இறந்து போனார்கள், எத்தனை கோடி பேர் எப்படியெல்லாம் கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதைத் தென்னாட்டுக்காரனான உன்னால் சுலபத்தில் புரிந்து கொள்ள முடியாது’ என்றாள். பின் சிரித்துக் கொண்டே ‘இங்கே நான் துப்பட்டா போடுவதில்லை. எனென்று எவரும் கேட்டதில்லை. துப்பட்டா போடவேண்டும் என்று என்றேனும் சட்டம் வந்தால், அன்று இந்த தேசத்தை விட்டு நான் வெளியேறி விடுவேன். இது என் சுதந்திர தேசம். சுதந்திரம் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் நான் உன்னோடு குடியரசு தின விழாவிற்கு வருகிறேன்’ என்றாள்.

(தொடரும்)

ஒ^ஃஸ்

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

சக்சிதானந்தம்

பரம்பரை மோட்சத்தை நாடுகிறது. பூ அரவிந்தம் திருவுருமாற்றத்தைக் கூறுகிறது. சக்சிதானந்த மோட்சம் பெற்றவர் தங்களை விவேகானந்தம், நித்தியானந்தம், பரமானந்தம் எனப் பெயரிடுவர். ஆனந்தம் ஆயிரம் வகையானது. ஆனந்தமானது. ஒன்றைப் பெறுவது சக்சிதானந்த மோட்சம். ஏழ்மையே உருவான நாட்டில் - சுமார் 1000 ஆண்டு முன்பிருந்த மனித வாழ்வு - ஒருவன் தன் சொந்த முயற்சியால் இன்றைய வாழ்வை எட்டுவது பிரம்மாண்டமானது. இன்று 2500/- ரூபாய் மாதச் சம்பளம் பெறுவவர் அமெரிக்கா போய் 40,000 மாதச் சம்பளம் பெறுவது ஓர் அதிசயம். இது மோட்சம் போன்றது. அடுத்தவர் இந்தத் திறமையை மனதால் பெற்ற பின் அமெரிக்கா போகாமல் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் இத்திறமை எழும் முறை ஒன்றிருந்தால் அதை அடைய முயல்வது திருவுருமாற்றம். சக்சிதானந்தம் பெற்றது ஆனந்தம் (bliss). இது ஒருவர் பெறுவது. உலக மாந்தர் அனைவரும் பெறும் ஆனந்தம் (delight) வளரும் ஆனந்தம். மனிதன் செயல்படுவது ஆனந்தத்தில் (bliss) முடியும். செயலைச் சமர்ப்பணம் செய்தால், இறைவன் செயலாக உயர்த்தினால் அது பூர்த்தியாகும் பொழுது மனிதனில் எழுவது ஆனந்தம் (delight). சுயநலமி தான் சம்பாதிப்பதைத் தானே அனுபவிப்பான். மிச்சமிருந்தால் குடும்பத்திற்கு. சுயநலமற்றவன் குடும்பம் அனுபவித்து மீதியிருந்தால் தான் பெறுவான். மோட்சம் ஆன்மீகச் சுயநலம். திருவுருமாற்றம் பிரபஞ்ச பரநலம். ஒரு ஸ்தாபனத்தில் - கம்பெனியில் சொந்தத் திறமையால் பெறும் சம்பள உயர்வு பெறுவது மோட்சம் போன்றது. தான் பெற்ற திறமையால் அனைவரும் அதையே பெறலாம். அதன் மூலம் அனைவரும் அதே சம்பள உயர்வு பெறவும் முயல்வது திருவுருமாற்றம். சமர்ப்பணம் மார்க்கம்.

ஓ சிலை

நல்லெண்ணம்

என்னமே கெட்டது என்று அன்னை கூறியபின் நல்லெண்ணம் என எதைக் கூறுவது? பிறர் அழிய விரும்புவது கெட்ட எண்ணமானால், பிறர் வாழ விரும்புவது நல்லெண்ணம். Dr. தார்ஸ் கிரெஷாம் குடும்பம் அழிவதை 20 ஆண்டுகளாகப் பார்க்கிறார். £14,000 வருமானம் எலக்ஷனிலும், இலண்டனிலும், பெருமைக்காகவும் செலவழிவதை £200 சம்பாதிக்கும் Dr.தார்ஸ் என்ன செய்ய முடியும்? மனம் அவர்கள் அழியக் கூடாது என நினைக்கிறது. அது நல்ல எண்ணம். Lady Lufton ஒரு பிரபுவின் விதவை. £20,000 வருமானமுடையவள். மிகவும் இனிமையானவள். நல்லது மட்டும் செய்யவள். பிரியம் வந்து விட்டால், எனியவரையும் சமமாக நடத்துவாள். அவள் மனம் நல்லெண்ணத்தால் மட்டும் நிறைந்தது. தன் மகனுக்கு உயர்ந்த இடத்தில் திருமணம் செய்தாள். Mark Robarts-க்கு அற்புதமான மனைவி, Fanny-யைத் தேடிக் கொடுத்தவள். £100 சம்பாதிக்கும் Mark Robarts-ஜை அழைத்து £900 வேலை கொடுத்தாள். Griselda என்பவள் பேரழகி. ஜீவனற்ற பொம்மை. வசதியான இடத்துப்பெண். தன் மகன் அவள் மீது பிரியப்பட்டு மனப்பான் என ஒரு மாதம் அவளை வீட்டில் வைத்திருந்தாள் Lady Lufton. அவள் மகனுக்கு அவள் மீது நாட்டமில்லை. Lucy ஏழைப்பெண். அவள் மீது மகனுக்கு ஆசை. Lady Lufton அதைத் தடுக்க முயன்றாள். நல்லெண்ணம் தோற்றாலும், எதிர்த்தாலும் பலன் அடுத்தவர்க்குப் பெறும் பலனாகும் என்பது சட்டம். பலன் ஏழை Lucy-யை மனந்து அவள் Lady Lufton ஆகிறாள். Lady Lufton விலக்கினாள். விலக்கியது ஸ்பர்சம். விலக்கும் ஸ்பர்சமும் Lucy-யை உயர்த்தியது. Griselda விஷயத்தில் தோற்றாள். தோல்வியின் ஸ்பர்சம் அவளை Lord Dumbellow என்ற பிரபு £2,00,000 வருமானமுள்ளவர் மனைவியாக Griselda-வை உயர்த்தியது. சட்டம் தவறாது.

ஓ சிலை